ХомеоХелп за теб

Електронно издание на "Хомеохелп" - Българското хомеопатично издателство
Брой 3 Юли 2009

Събитието! 3
Европейска Хомеопатична Лятна Школа 2009
Отзив от семинара на д-р Динеш Чохан в Япония 6
д-р Натсу Ватанабе
„Майка ми е Дракон" 7
Случай на д-р Динеш Чохан
Специалните гости на ЕХЛШ 12
Кинерет Да'абул-Вирник и Борис Шойтов
Материя медика 16
Полихрестите в Хомеопатията: *Sepia*
За 'Добре дошли' в Хомеопатията 23
д-р Тимъти Дули **(продължение от миналия брой)**
Самообучение 26
... с помощта на Хърбърт Робъртс **(продължение от миналия брой)**

ISISVision
Sunny Day Co
SELF HELP
Списание за самопомощ и по-добър живот
Morpho Logica Homeopathica
Hpathy
HOMEOPATHYMASTERCLASSES
a Via Homeopatica initiative
"...be the change you want to see in the world."-Mahatma Gandhi

Спонсори на
Европейска Хомеопатична Лятна Школа 2009, Варна, България

От 30 август до 04 септември 2009 в курорта 'Слънчев ден' край Варна ще се проведе ЕВРОПЕЙСКАТА ХОМЕОПАТИЧНА ЛЯТНА ШКОЛА 2009!

Това е едно безпрецедентно събитие в историята на българската Хомеопатия!

Инициатор и главен организатор на това събитие е **Via Homeopatica** с активното съдействие на **ХомеоХелп**.

Via Homeopatica е международен център, развиващ изключително активна дейност в промотирането на Хомеопатията, организирането на международни семинари и книгоиздаването.

Фактът, че компания от подобен мащаб се ангажира да подпомага българската хомеопатична общност, неизбежно ще даде много силен импулс за популяризирането и разпространението на Хомеопатията в България и Европа.

Семинарът през това лято поставя само началото на проекта Европейска Хомеопатична Лятна Школа. Летни школи ще се проведат и през 2010 и 2011 година.

Между летните школи ще се води интензивно обучение на участниците чрез редовни онлайн и видео семинари.

Основен преподавател е **д-р Динеш Чохан** – опитен хомеопат и ерудиран учител, един от най-близките сътрудници на д-р Раджан Шанкаран.

Обучението в рамките на проекта „Европейска Хомеопатична Лятна Школа" е еднакво подходящо и препоръчително за студенти по хомеопатия, начинаещи хомеопати и хомеопати с опит.

Специални гости на тазгодишната лятна школа са професионалният коучър **Кинерет Да'абул-Вирник** и лекарят-хомеопат **Борис Шойтов**.

Още по-големи изненади очакват участниците в уникалните **Homeopathic Life Journal Sessions**, в които хомеопати с опит и оригинални идеи ще ги споделят с нас в половинчасови презентации.

****

Модерният хомеопатичен софтуер на "MICCANT" – отново достъпен за българските хомеопати

"MICCANT" – известен в България с една от най-успешните хомеопатични програми „*CARA*" – се завръща на българския пазар с атрактивните си продукти ***„ISIS Vision", "Families"*** и ***"Akiva".***

****

Via Homeopatica вече има свое българско представителство

През юни беше учредено ***българско представителство на Via Homeopatica***. Негов директор е д-р Румен Стойчев.
Основните цели на българското представителство на Via Homeopatica са активизирането на контактите между българската и световната хомеопатични общности и модернизиране на обучението на българските студенти по хомеопатия и практикуващи хомеопати.

****

"The Sensation in Homeopathy" на български

ХомеоХелп издаде на български език учебника, по който се изучава „Sensation методът" – ***„Усещането в Хомеопатията"*** от знаменития Раджан Шанкаран. За нас е гордост и чест да представим тази велика книга на българската четяща публика!

****

Изложение на Хомеопатичната книга

Над 100 тома шедьоври на световната хомеопатична литература на руски и български език са на едно телефонно обаждане или един имейл от своите български читатели.
Очакват ви изключително интересни заглавия за широката читателска публика, за студенти и за практикуващи хомеопати.

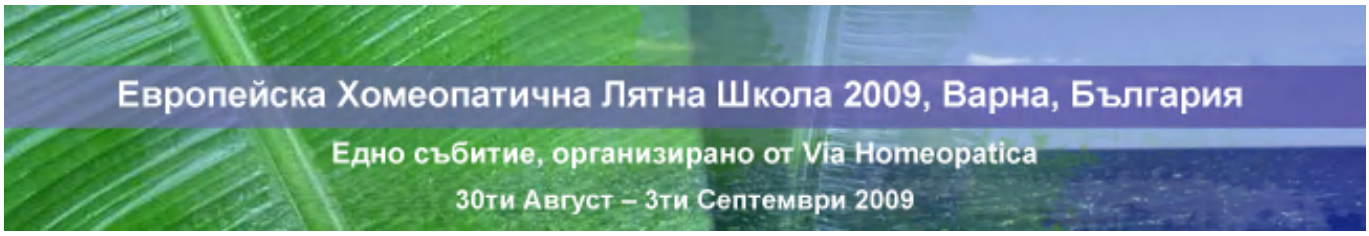

Събитието

Европейската Хомеопатична Лятна Школа 2009 е 5-дневен семинар, целящ да даде на участниците уникално обогатяващо академично и лично изживяване, което да разпали отново тяхната страст да практикуват Хомеопатия и да използват огромните й възможности.

Стартирайки със семинар на д-р Динеш Чохан за Sensation Метода, тазгодишната Европейската Хомеопатична Лятна Школа ще се фокусира и върху изумителните резултати от комбинирането на Хомеопатия с друга специфична лечебна система – Коучинг. Хвърляйки светлина върху това революционно взаимодействие, Рома Бучименски и Кинерет Да'абул-Вирник ще обяснят на своите презентации как може да бъдат отстранени най-очевидните препятствия пред излекуването чрез прилагане на специфични комплементарни методи на лечение.

За да се придадат завършеност на това изключително преживяване, организаторите и лекторът планират да осигурят възможност за систематични онлайн проследявания на случаи, водени от д-р Динеш Чохан по Sensation Метода.

Мастър клас с д-р Динеш Чохан

Via Homeopatica има честта да представи прочутия хомеопат и преподавател от световна класа д-р Динеш Чохан на Европейската Хомеопатична Лятна Школа в един уникален семинар за практическото прилагане на Sensation Метода.

Проницателен и влюбен в Хомеопатията, д-р Чохан е една от най-влиятелните фигури в съвременния Хомеопатичен свят, благодарение на активната си преподавателска дейност по цял свят и решаващото му участие в написването на книгата на д-р Раджан Шанкаран 'Insight into Plants' – том 1 и 2, по повод на което д-р Раджан Шанкаран признава, че 'неговият ентусиазъм, работоспособност, усърдие и талант са забележителни'.

„Хомеопатията ме върна към моята същност. Сега е мой ред да предложа скромните си услуги на Хомеопатията. И тъй като преподаването е както моя страст, така и мое хоби, аз вярвам, че за мен това е най-добрият начин да допринеса с нещо за нашата непрекъснато развиваща се наука."

Д-р Динеш Чохан

Европейската Хомеопатична Лятна Школа ще осигури след семинара възможност за редовни онлайн семинари и проследявания с д-р Динеш Чохан и участниците в семинара.

Специални гости:

Кинерет Да'абул-Вирник Професионален Коучър

Д-р Борис Шойтов Хомеопат, графолог.

Homeopathic Live Journal Sessions

Идеята за Поредицата „Homeopathic Live Journal Sessions" се роди от осъзнаването на факта, че предоставянето на участващите в семинара Хомеопати на сцена, на която да представят своята работа и да споделят своя опит и познание с колегите е прекрасна платформа за развитие и обмяна на идеи с Хомеопатичната общност. Разглеждана от организаторите на Европейската Хомеопатична Лятна Школа като истински мост между мъдростта на опита и ентусиазма на свежите Хомеопатични умове, поредицата „Homeopathic Live Journal Sessions" ще дава на избрани хомеопати от цял свят трибуна, от която да представят своята оригинална работа в рамките на 15 до 30 минути.

Програма*

Неделя, 30ти август

9:00-9:45 Регистрация
9:45-10:00 Откриване на семинара
10:00-14:00 Начало на семинара на д-р Динеш Чохан
14:00-15:00 Обяд
15:00-16:30 Лекция на Кинерет Да'абул-Вирник
16:30-17:30 Homeopathic Live Journal – Сесия 1

Понеделник, 31ви август

Семинар с д-р Динеш Чохан

Вторник, 01ви септември

Семинар с д-р Динеш Чохан

Сряда, 02ри септември

10:00-14:00 Семинар с д-р Динеш Чохан
14:00-15:00 Обяд
15:00-16:30 Homeopathic Live Journal – Сесия 2
Вечер: Културна програма

Четвъртък, 03ти септември

10:00-12:00 Лекция на д-р Борис Шойтов
12:00-13:00 Лекция на Кинерет Да'абул-Вирник
13:00-14:00 Обяд

14:00-17:30 Заключение и Обобщение на д-р Динеш Чохан

Петък, 04ти септември

Семинар с Кинерет Да'абул-Вирник и Борис Шойтов

*** Програмата може да претърпи корекции**

Място за провеждане

Европейската Хомеопатична Лятна Школа 2009 ще се проведе в курорта „Слънчев Ден" – вълшебен гостоприемен хотелски комплекс, разположен на 8 км северно от Варна, непосредствено до курортния комплекс „Св. Св. Константин и Елена". Четирите хотела на „Слънчев Ден" (5, 4 и 3 звезди) се намират на самия морски бряг, в уютен, тих залив с възхитителен чар. Плажът е с дължина около 1 км и ширина от 20 до 80 метра, покрит с фин кварцов пясък, обливан от спокойните, тихи морски вълни. Курортът разполага с градина, богата на рядко срещани растителни видове и е благословен с минерални извори.
Освен спиращата дъха природна красота, туристическият комплекс „Слънчев Ден" разполага с леглова база за 1300 гости, разнообразни възможности за спорт (тенис кортове и маси, билярд, модерно обзаведени фитнес зали; различни водни спортове – уиндсърфинг, водни ски, лодки, канута, банани, училище по гмуркане и др.), 6 многофункционални конферентни зали (с от 20 до 250 места), аптека и няколко магазина и бутика, които правят „Слънчев Ден" уникална дестинация не само за почивка на море, но и за спа-терапии, конференции и бизнес туризъм.
СЛЪНЧЕВ ДЕН е зелен оазис с рядко срещани растения, ласкаво море, кристално чиста вода, просторен плаж и минерални извори. В „Слънчев Ден" сътвореното от човека съжителства хармонично с Природата.
Ако искате да научите повече за СЛЪНЧЕВ ДЕН, посетете **www.sunnydaybg.com**

Такси & Отстъпки *

Такси за участие при плащане след 01 юли 2009:

Такса за семинара на д-р Динеш Чохан
5 дни 240 € = 470 лв
Хотел 'Марина' и 'Мираж' 4 звезди
6 нощувки *all inclusive* 320 € = 626 лв*
Такса за семинара на Кинерет/Борис Шойтов 1 ден 25 € = 49 лв

Само за участници в семинара на Франс Вермюлен в София 29-31 май 2009 – 5% отстъпка от таксата за семинара на д-р Динеш Чохан

Такси за участие при плащане след 01 юли 2009:

Такса за семинара на д-р Динеш Чохан
5 дни 228 € = 446 лв
Хотел 'Марина' и 'Мираж' 4 звезди
6 нощувки *all inclusive* 320 € = 626 лв*
Такса за семинара на Кинерет/Борис Шойтов 1 ден 25 € = 49 лв

Хотелите са разположени непосредствено до плажната ивица, с прекрасен изглед към морето. Лекциите на д-р Чохан ще се провеждат в конферентната зала на хотел „Марина".

* В цената за хотела са включени:

- Нощувка
- Закуска
- Междинна закуска
- Обяд
- Следобедна закуска
- Вечеря
- Безалкохолни и алкохолни напитки (до 23 часа)
- 2 кафе паузи на ден (кафе, чай, минерална вода, дребни сладки, плодове)
- 2 тематични гала-вечери с развлекателна програма
- Чадър, шезлонг, басейн
- Еднократно ползване на сауна или фитнес

За българските участници е осигурен симултанен превод, цената за който **е включена** в таксата. Курортът „Слънчев Ден" предложи услугите си за участниците в Европейската Хомеопатична Лятна Школа 2009 на **ексклузивно ниски** цени. **На същите цени** през посочения период в курорта **МОЖЕ ДА ГОСТУВАТ И ПОЧИВАТ** и вашите деца, семейства, близки или приятели. Цените се запазват и при желание да удължите престоя си в курорта, добавяйки една приятна почивка след дните на семинара.

Отстъпки за деца:

- дете до 6 годишна възраст – безплатно (едно дете на пълноплащащ родител)
- дете от 6 до 12 годишна възраст на редовно легло с един родител – 50% от цената за човек в двойна стая
- дете от 6 до 12 годишна възраст на допълнително легло с двама родители – 25% от цената за човек в двойна стая

Плащанията* може да бъдат извършвани по следната банкова сметка:

Централна Кооперативна Банка - клон Добрич
IBAN: BG83 CECB 9790 1088 8589 00
ХомеоХелп ГД
Основание за плащането: Семинар на д-р Динеш Чохан.

*** Моля, съхранявайте внимателно платежното нареждане.**

За въпроси и записвания може да се свържете с нас на телефони 058 838 236; 0886 325 905 и homeohelpbg@gmail.com.

Резервации
Резервация за Европейската Хомеопатична Лятна Школа 2009 може да бъда направена по следните начини:

Онлайн: **www.viahomeopatica.com/bulgaria**
Чрез e-mail: **contact@viahomeopatica.com**; **homeohelpbg@gmail.com**

Пълната информация за Европейската Хомеопатична Лятна Школа 2009 ще намерите на **http://homeohelp.eu** и **http: //homeopathymasterclasses.com**

miccant *и* ХОМЕОХЕЛП

Представят

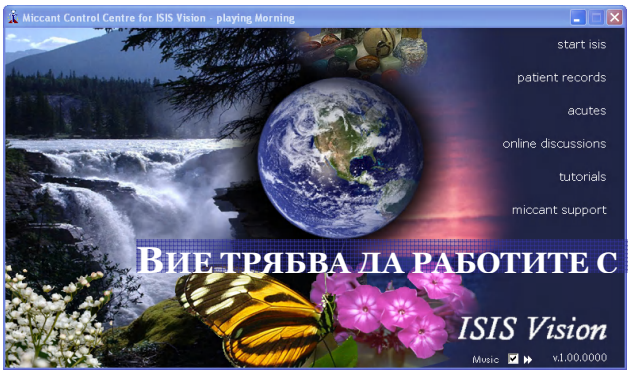

- Смятате, че трябва да имате *най-лесната* за използване хомеопатична програма
- Държите да работите с *най-бързата, гъвкава и мощна търсачка* в реперториумите и материя медика
- Предпочитате да виждате резултатите от Вашето търсене из материя медика, подредени по лекарства (както и по оригиналните книги)
- Си давате сметка за нарастващата потребност от повече информация за *семействата*
- Желаете да разполагате с красиви *пълноцветни* картини на всички репторизации, карти и графики
- Се увличате от изследванията и обучението в областта на използването на *лекарствените семейства*
- Искате да добавите в **ISIS *Vision*** цялата своя *собствена хомеопатична информация* за по-лесен достъп
- Искате да създадете своя *собствена мултимедийна* библиотека, аудиотека и видеотека
- Имате *широкоекранен монитор* и искате да изцедите пълните му възможности в своя полза
- Искате да *персонализирате* своята **ISIS**-система
- Искате *да изпипате своята практика* и да разширите познанията си в областта на Хомеопатията
- Възнамерявате да добавите новата ни *Шанкаран-система* към Вашата **ISIS**

Всички продукти на MICCANT може да закупите
с 34% отстъпка до 31 август 2009,
а участниците в Европейската Хомеопатична Лятна Школа 2009 –
до 04 септември 2009

Отзив от семинара на д-р Динеш Чохан в Япония

През лятото и зимата на 2005 д-р Динеш проведе 6-дневно интензивно обучение в Япония.
Както знаете, вече е лесно да се получи обширна информация за Хомеопатията от Интернет и различни книги. Когато става дума за клиничен опит, обаче, аз мисля, че ние все още се развиваме.
Аз бях много вдъхновена от „Духа на Хомеопатията", „Душата на Лекарствата", „Системата на Хомеопатията" и „Усещането в Хомеопатията" от Раджан Шанкаран. В тези шедьоври откриваме философията, според която можем да разберем човешкото същество. Какво представлява здравето? Какво представляват болестта и процесът на излекуването? Тези книги ни дават и разбиране за снемането на случая. Аз осъзнах, че точно от това имах нужда.
Но не винаги е лесно да узнаеш дали разбирането ти е в правилна посока, или не. Често пъти в хода на този процес губим увереност, което води до неуспех.
Този лекционен курс на д-р Чохан беше замислен, именно за да ни помогне в тази посока. Ако Раджан е бащата, Динеш е като брат, дошъл да ни научи.
Обучението на Динеш беше невероятно, изумително преживяване за нас. Той започна с най-основните въпроси, свързани с това „какво представлява човешкото същество?", „Що е здраве, що е болест, що е излекуване?", „Как да разберем дълбокото вътрешно нарушение на енергийния модел и да достигнем до източника?"
С пространните си знания за другите универсални закони в Природата, Динеш ни разкри напълно нов поглед към Хомеопатичната наука. Той ни демонстрира колко тясно свързани са хомеопатичните принципи с Физиката и с други науки.
Динеш ни даде научно обяснение на философията на Хомеопатията, което постави здрави основи за начинаещите хомеопати. Това наистина заздрави изключително силно вярата ни в нашата наука. За нас беше радост и облекчение да научим, че въпреки огромната революция в науката, Хомеопатията е издържала всички изпитания на времето през 200-годишното съществуване и нищо не е наложило тя да се променя в основите си. Всъщност, науката е тази, която е в дълг към Хомеопатията.
По време на семинара Динеш показваше видео случаи почти всеки ден и ни водеше стъпка по стъпка към умението да достигаме до жизненото усещане в случая, да разбираме жизненото усещане и енергийния модел на растителния, минералния и животинския източник (покривайки всички аспекти на лекарството от Материя медика, рубриките в репертoриума и най-новата информация за източника).

д-р Натсу Ватанабе

На всеки етап от процеса на снемане на случая Динеш ни обясняваше значимостта на всеки въпрос, който задаваме. (Той използва понятието Наблюдаване на Разгръщането на Случая.) Д-р Чохан ни даде цялостна идея как да започнем един случай, кога да задаваме въпроси, кога да не питаме нищо, посочи ни значимостта на паузата, кога да бъдем активни и пр. Какво трябва да питаш, за да узнаеш източника? Как можеш да бъдеш сигурен, че си разпознал източника правилно? Как да разбереш, че случаят е завършен? Кога да прецениш, че снемането на случая е приключило?
Динеш ни даде много важен урок как да не се отклоняваме от пътя и да можем да проследяваме симптомите до разкриването на най-дълбокото нарушение на вибрационния модел.
Позволете ми да споделя с вас няколко дефиниции от Процеса на Наблюдаване на Разгръщането на Случая, които аз успях наистина да проумея много дълбоко по време на този курс.
„Процесът на Наблюдаване на Разгръщането на Случая е процес на следване стъпка по стъпка на енергийния модел и усещането до техния източник."
„Това е процес, чрез който пациентът временно осъзнава най-дълбокото си усещане/делюзия/енергиен модел."
„Това е процес, който върви стъпка по стъпка по такъв начин, че пациентът може да почувства 'Ето, това съм аз във всеки етап от моя живот'."
Ние разбрахме дълбочината на това да бъдеш „свободен от предубеждения и да бъдеш прецизен в разкриването на картината на болестта", както пише д-р Ханеман в параграф 6 от „Органон на лечебното изкуство".
Освен това, д-р Чохан ни даде задълбочено разработена идея как да изучаваме Материя медика заедно с най-новите разбирания за усещането и енергийния модел.
Динеш отговори на абсолютно всички наши въпроси и по някакъв начин докосна най-съкровеното у всеки от нас. Ние работихме в много мека, приятелска атмосфера през всичките дни на семинара. По свой оригинален начин той успява да обясни всичко простичко и ясно и да направи хомеопатичната наука много по-лесна за практикуване.

Това е 3-годишен интензивен курс на обучение, в хода на който Динеш ще бъде в Осака два пъти в годината. Ние очакваме с огромно нетърпение да научим още и още.
Уникалният и оригинален начин, по който Динеш задълбочено и в същото време много разбираемо разяснява философията на Хомеопатията, не само прави нашите основи по-здрави, но и самата наука – по-лесна за усвояване и прилагане в практиката.

Д-р Натсу Ватанабе,
Хомеопатична клиника, Осака

„МАЙКА МИ Е ДРАКОН”

Случай на дете с тежък недостиг на витамин А и фобии,
лекувано от **д-р Динеш Чохан**

„Детето е творец на собствените си фантазии; то е техен режисьор, сценарист и продуцент, както и актьорът, играещ главната роля.”

Случаят се дава със съкращения. Обясненията с италик са мои. Моите коментари са в скоби

Мастер Дж.,12-годишен, дойде за хомеопатично интервю на 29. 04. 2005 по повод на тежък Недостиг на витамин А с Кожни обриви и Фобии.

НАБЛЮДАВАНЕТО на РАЗГРЪЩАНЕТО на СЛУЧАЯ ЗАПОЧВА...

ПАСИВНО НАБЛЮДАВАНЕ на РАЗГРЪЩАНЕТО на СЛУЧАЯ
Процесът на Наблюдаването на Разгръщането на Случая при дете може да се раздели на:
1. Пасивно наблюдаване на разгръщането
2. Активно наблюдаване на разгръщането
Пасивно наблюдаване на разгръщането на случая:

При пасивното наблюдаване на разгръщането на случая оставяме случаят да се развива по естествен начин, без да му повлияваме. Цялата ни задача е да слушаме пасивно вербалния и невербалния език на пациента.

Цел при Пасивно наблюдаване на разгръщането на случая
1. Да се обърне внимание на вербалните и невербалните изражения, които:
– *Изглеждат не на място.*
– *Изглеждат извън контекста.*
– *Са извън естествения поток на мисли.*
– *Не съответстват на съдържанието на разговора.*
– *Са изразени непропорциално.*
– *Излизат извън рамките на вашите познания.*
– *Излизат извън рамките на познанията на пациента.*
2. Да се открие какво детето поставя (вербално или невербално) в центъра / върху какво се поставя фокусът в две или три различни области.

Майка: Той има бели петна; те непрекъснато се ***уголемяват и намаляват***. Отначало стават големи, после стават по-малки, много са; *има и много излишни* ***страхове в главата си***. ***Много, много страхове***, до такава степен, че от деня, в който тръгне на училище той започва да повръща всяка сутрин. После това постепенно стихва. Ето,

току що ми разказа, че го е страх да не счупи ръката отново. У него има ***много страх и много несигурност***. Един ден, когато тръгвах към сиропиталището по някаква работа, той спонтанно ме попита къде отивам. Аз му казах, че отивам в сиропиталището. Какво е това 'сиропиталище'? Обясних му какво е и го попитах дали иска да дойде с мен. Той мигновено отговори 'Не'. Попитах го 'Защо?' и той каза 'Защото ти ще ме оставиш там.'
(Майката излиза от кабинета.)

Х: Кажи ми какво става с теб? Разкажи ми всичко.
П: Един ден аз си играех с моя приятел на пързалката и ***по едно време се плъзнах малко по-силно и паднах. Счупих си ръката и оттогава ме е страх от всичко.***
Х: Разкажи още малко за това?
П: Когато станах, ме заведоха в болницата и ми гипсираха ръката. Когато ми свалиха гипса, бях много предпазлив и се изплаших, че пак ще си счупя ръката. Преди карах ролери и бях доста бърз, ***карах много бързо, но се уплаших*** и спрях с ролерите.
Х: Разкажи ми малко повече за себе си, за страховете си?
П: ***Страх ме е, когато се движа бързо, че може да падна на земята, а понякога, когато тя, майка ми идва при мен, ме хваща страх, че ще ме изостави някъде***. Плаша се, когато се спускам надолу при игра. Плаша се, когато в къщи ***или на друго място съм близо до някакво стъкло, че ръката ми ще се счупи отново и отново ще ми сложат желязна пръчка вътре***. Това е всичко.
Х: Какво друго?
П: Нищо друго.
Х: Разкажи малко повече за себе си, за страховете си. разкажи какво става с теб.
П: Понякога падам и веднъж като си ударих гърдите, се уплаших. ***Когато паднах от пързалката, се изплаших силно, че съм счупил гръбнака. Сега приятелите ми ме плашат, че ще ме блъснат от пързалката и ще падна. (Набл.: Поставя си ръката на гърдите)***

(Виждаме, че излизат много страхове – от падане, че се счупи костите, че ще се нарани със стъкло, че майка му ще го изостави и пр. В Детските случаи, тъй като децата имат много страхове, трябва да избягваме да задаваме въпроси, свързан с конкретен вид страх. трябва да изчакваме, докато фокусът на детето стане ясен. Затова задаваме общи въпроси и слушаме детето пасивно.)
Х: Много добре. Разкажи малко по-подробно за всичките си страхове.
П: Нямам други страхове.
(ПАУЗА)
Х: Разкажи още малко за себе си.
П: Какво да разкажа?
(Тъй като при Пасивното наблюдаване на разгръщането на случая детето не отива по-нататък по въпроса за страховете му, трябва да изследваме други подсъзнателни области, за да открием фокуса.)

КРАЙ на ПРОЦЕСА на ПАСИВНО НАБЛЮДАВАНЕ на РАЗГРЪЩАНЕТО на СЛУЧАЯ

ФОКУС на СЛУЧАЯ: Още не е ясен, затова трябва да отидем към други подсъзнателни области, за да открием фокуса.
НИВО на ИЗЖИВЯВАНЕ: Емоция.
КОНТАКТ: Пациентът е в добър контакт със себе си.

АКТИВНО НАБЛЮДАВАНЕ на РАЗГРЪЩАНЕТО на СЛУЧАЯ
(Тук използвате интелекта си, за да насочите случая в правилна посока. От Пасивното наблюдаване на разгръщането на случая избирате моментите, върху

които пациентът се е фокусирал волно или неволно.)

Цел при Активно наблюдаване на разгръщането на случая

1. Да се направи фокусът/ центърът на случая по-ясен.
2. Да се открие фокусът, ако не е бол открит по време на Пасивното наблюдаване на разгръщането на случая
3. Да се изследват подсъзнателните области, за да се достигне до центъра на случая.
4. Да се разкрие цялостният модел на случая
5. Да се открие езикът на източника у пациента

Х: Разкажи ми за себе си, какво обичаш, какви са интересите ти, хобита?
П: Интересите и хобито ми са изкуството и четенето на книги; двамата с баща ми колекционираме марки... а понякога, когато изляза да играя крикет, се плаша силно, ако топката се насочи към мен. Просто се свивам и след известно време ***отново се включвам в играта, но ме е страх много, че отново ще си счупя ръката.***
(ПАУЗА)
(Когато питам детето за интереси и хобита, изненадващо то отново започва да говори за същия страх.)
Х: Разкажи още малко за себе си. За интересите и хобитата си?
П: Понякога чета книги нощем и когато заспя, сънувам нещо свързано с прочетеното, някакви кошмари; после се събуждам и виждам, че съм в леглото.
Х: Какво сънуваш?
П: Сънувам нещо като... (ПАУЗА)... ***в праисторическата ера виждах динозаври, те ме изяждаха и край. Тогава се плашех много силно..***
Понякога се събуждам, отивам при баба и моля да дойде в стаята ми и да ми разкаже приказка – само така мога да заспя отново. Това е.
(ПАУЗА)
(Забележете езика, който използва детето: "в праисторическата ера виждах динозаври". Това е абсолютно не на място, затова го отбелязваме.)
Х: Добре, няма проблем. Разкажи ми какво става с теб, когато си сам в къщи?
П: Когато съм сам в къщи, ***много се страхувам и искам майка ми да дойде незабавно. За да може да ми помогне.*** След това не ме е страх да стоя сам в къщи. Понякога идва сестра ми, понякога – прислужницата. Когато баба излезе на разходка, баща ми отиде в офиса, а майка ми – на пазар, аз оставам сам в къщи и се страхувам много, и искам майка да се върне веднага.
(ПАУЗА)
Х: Какво те плаши, когато си съвсем сам в къщи? Какво ти се случва?
П: ***Страхувам се, сякаш някакъв демон (Жест: Свива юмрук) стои зад мен. Тогава се плаша много.***
Х: От какво?
П: Че това нещо ***се промъква към мен откъм гърба ми. (Жест: Свива юмрук)***
Х: Кое нещо? Не разбирам.
П: Виж сега. Ако съм сам в къщи, си представям, че ако вляза в стаята си и светна лампата, стаята ще остане много тъмна, ***а аз се страхувам от тъмното. Тогава си мисля, че някакви създания се промъкват в гръб, за да ме убият. (Жест)***
Х: Опиши го още малко, за да мога да разбера.
П: Виждам някакъв човек, ***който покрива с плат всичко около себе си и ме отнася нанякъде... (Пауза), аз се изплашвам, а после виждам, че това е сестра ми***. Тя покрива всичко с плат и ме дърпа там.
Страхът ми е, като че ли съм на тъмно и някакво нещо – не знам какво – идва зад мен, винаги когато вървя ... и понякога, когато вървя по пътя към някоя друга сграда да си играя с някого, всеки път си мисля, че някой върви зад мен; когато започна да вървя по-бързо, и той се забързва зад мен. (Жест)
Х: Опиши го още малко.
Р: Когато видя, че този човек върви след мен, започвам да вървя много бързо и понякога падам на пътя и се плаша, че съм си счупил ръката. Това е страхът ми.
Х: Страх от какво?
П: От тъмното. Когато съм ***на училище, ме е страх, че ще си счупя ръката или нещо друго на парчета.***
(Виждаме, че страхът е от нещо, от някакво създание, което идва зад него и че детето се страхува, че тялото му ще се

счупи. Така бавничко, бавничко, нещата започват да изглеждат свързани и да изплува по-ясна картина.)

Х: Много добре. Разкажи ми повече за това. Какви други страхове имаш, когато си сам?

П: Когато съм сам, се появява страх, че когато приятелите ми и учителите ми ги няма ***в класната стая, нещо ще ме хване и ще ме отнесе.*** Тогава кой ще ме върне у дома? Ей това е целият ми страх, но имам и други страхове – от тъмно и че ще падна.

(Тук виждаме, че 'Нещо може да ме хване и да ме отнесе' – това изражение се появява в три различни области – дом, класна стая и когато си играе – и в три различни словесни изражения, несвързани едно с друго.)

Х: 'Да те отнесе' означава...?

П: **(**ПРОДЪЛЖИТЕЛНА ПАУЗА)

(Детето не може да продължи по-нататък, но ние вече знаем, че фокусът при него лежи в тези страхове. Затова леко видоизменям въпроса си, за да получа цялостна картина на променения модел.)

Х: Кои са нещата, от които се плашиш май-много?

П: Понякога сестра ми ми разказва ***приказки за призраци***. Докато ми разказва, аз ги виждам и това ме плаши, призраците излизат съвсем като истински пред мен.

Х: Разкажи ми някоя история, в която си бил много, много изплашен?

П: Това е една книга. Казва се 'Хари Потър'. ***Тя ме изплаши много, защото има най-различни ... дракони и невидими същества.***

Х: От какво се изплаши?

П: Плаша се само от ***чудовища и други подобни. Дори вече си мисля, че майка ми също е чудовище.***

(Наблюдение***: Движи си ръцете много енергично, става много неспокоен.)***

Х: Моля?

П: ***Дори вече си мисля, че майка ми е някакво огромно чудовище, на такова ми прилича.***

Х: Разкажи ми малко за това. Не се притеснявай. Това ще се пази като строго секретна тайна. Просто ми разкажи.

П: Понякога, също така, си мисля, че ***баща ми също може да ме отвлече и много се страхувам къде ли ще ме отведе***. Това много ме плаши, но той не прави нищо.

(Наблюдение: ***Движи си ръцете много неспокойно.***)

(Това вече е много странно, като се има предвид, че отначало детето каза, че има нужда от компанията на майка си, когато е изплашено, а сега казва, че тя е някакво чудовище, представя си, че баща му ще го отвлече.)

Х: Разкажи още малко?

П: Когато гледам филми като ***'Мумията', си мисля, че всичко е истинско и това много ме плаши.***

Х: Много добре разказваш. Разкажи още малко.

П: (ПАУЗА)**...** Няма какво повече да кажа за страха си.

Х: Разкажи още малко за това.

П: ***Според мен, те ще ме изядат.*** Аз съм виждал ***малко драконче*** в истинския си живот. Никога не съм виждал много голям дракон. Татко ме взе със себе си в Китай; нали знаеш, ***това е страната на драконите. Изведнъж се появи един дракон и всички китайци хукнаха натам, и аз и баща ми също. Аз подържах дракона с ръка и оттогава много се страхувам от дракони.***

Х: Разкажи още малко за това.

П: Според ***китайския календар майка ми е дракон, затова много ме е страх от нея, защото мисля, че някой ден ще се превърне в дракон. И тогава не знам какво ще направи с мен.***

(Научаваме, че момчето има много страхове от динозаври, демони, дракони, призраци и чудовища. Отначало то казва, че майка му е чудовище, после – че тя е дракон. Това означава, че чудовище и дракон за него, вероятно, означава едно и също. И сега, за да завършим картината, питаме следното...)

АКТИВНО – АКТИВЕН ПРОЦЕС на НАБЛЮДАВАНЕ на РАЗГРЪЩАНЕТО на СЛУЧАЯ

Х: Как изглежда драконът?

Продължението следва...

miccant и ХОМЕОХЕЛП

Представят

Когато конвенционалните методи не Ви посочват правилното лекарство или ако сте изкушени да прилагате *Family Thinking*, тогава ***FAMILIES*** на **MICCANT** е перфектното решение за Вас!

Просто свалете trial-версията на ***FAMILIES*** – можете да си запишете случай в нея или да изпишете само впечатляващите думи, изрази и идеи. Или да 'изсипете' целия си случай, да помолите ***FAMILIES*** да го анализира и готово!
Прекрасно средство за генериране на идеи!

Джени Трий, Нидерландия

Въведете записа на Вашия случай или само специфичните ключови думи и/или теми и след секунди ***FAMILIES*** ще ви предложи най-вероятното **Царство** и ще ви даде възможност да разгледате най-добре представените **Семейства** и **Миазми** – в пълноцветна, красива графика и подредени според степента на вероятност.

Хомеопатичните семейства от всички Царства са пред очите ви, подредени така, че да можете да направите бързо сравнение и да изберете водещите лекарства от всяко царство.

Използвайки този свеж подход и откривайки най-подходящото семейство и миазъм, Вие ще се насочите към лекарства, които не сте използвали никога досега.

Без да е нужно да реперторизирате!

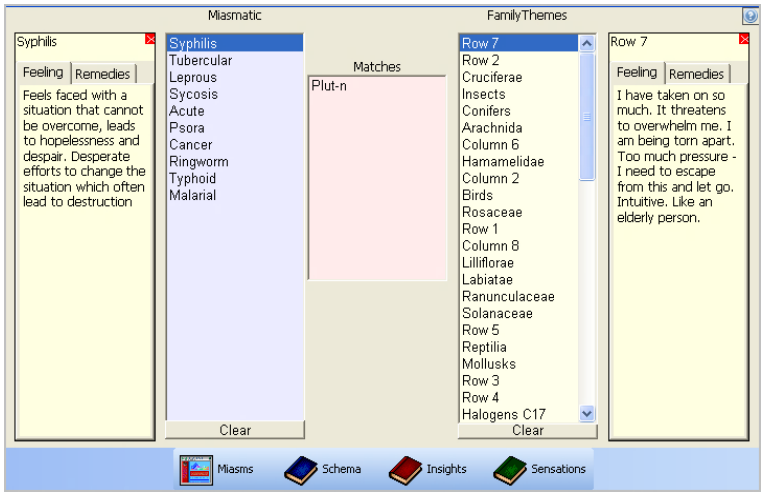

Вече и с уникална възможност да работите със **Семействата** и **Миазмите** така, както го прави **Раджан Шанкаран**, използвайки **SANKARAN SYSTEM**, която може да добавите към любимата си ***FAMILIES!***

САМО ЗА БЪЛГАРСКИТЕ ПОТРЕБИТЕЛИ...
САМО ДО 31 АВГУСТ 2009...
НЕВЕРОЯТНИТЕ 34% ОТСТЪПКА ОТ ЦЕНИТЕ НА ВСИЧКИ ПРОДУКТИ НА MICCANT !!!

ПОИСКАЙТЕ ВАШИТЕ

ISISVision families

ОТ

HomeoHelp Publishers

homeohelpbg@gmail.com
mobile: +359.886.325.905
www.homeohelp.eu

Представяме ви специалните гости на Европейската Хомеопатична Лятна Школа 2009

ЩО Е КОУЧИНГ?

Коучингът е метод за насочване, обучаване и подготовка на човек или група от хора, с цел постигане на определена конкретна цел или развиване на специфични умения. Съществуват много начини, типове и методи коучинг.

Видове коучинг

Житейски коучинг
Житейският коучинг е практика, която цели да подпомогне клиентите да формулират и да постигат личните си цели. Коучът използва различни методи, които помагат на клиента в процеса на установяване, формулиране и постигане на целите му. Коучингът не се фокусира върху някакъв психологически проблем или заболяване, т. е. коучът не е нито терапевт, нито психолог.

Бизнес коучинг
Бизнес коучингът е практика на осигуряване на позитивна подкрепа и позитивна обратна връзка, успоредно със съвети, целящи да помогнат на индивида или групата да открият начините, по които те

могат да подобряват ефективността на своя бизнес. Коучингът е прекрасен начин за формиране на определен стил на работа, който да подобри бизнес резултатите.

Персонален коучинг

Персоналният коучинг е връзка, основаваща се на споразумение между клиента и коучъра, при което клиентът заявява своите интереси, цели и намерения.
Професионалният коучър използва разговори, обсъждания и дискусии, за да помага на клиента да идентифицира личните си цели, бизнес целите си или цели, свързани с определени междуличностни взаимоотношения, да разработва стратегии, връзки и планове за действие, насочени към постигането на тези цели. Коучърът и клиентът съвместно развиват и променят плана, за да съответства във възможно най-висока степен на потребностите на клиента и ситуацията, в която се намира. Коучингът изгражда у клиента специфичен тип прозорливост и умения, които да подкрепят последния при преследването на целите му.
Клиентът е отговорен за собствените си постижения и успехи. Той предприема действията, а коучърът може да асистира, но никога не води и никога не прави повече, отколкото прави клиентът. Следователно, коучърът не може и не обещава, че клиентът ще предприеме определено конкретно действие или че ще постигне някаква конкретна цел.

Коучинг и Здраве

В сферата на здравните услуги коучингът тепърва започва да печели позиции. Тук той се приема като нов начин да се помогне на пациентите да ‘управляват’ своите болести и състояния, особено тези с хронично естество. И в спорта, и в здравето треньорът/коучърът е човек, който наблюдава, дава обективна обратна връзка, учи и дава препоръки, помага за разработването на план за действие и държи другите отговорни за действията и отговорностите им.

Коучингът в услуга на Хомеопатията

Кинерет Да’абул-Вирник

Моят професионален опит ме учи, че един от най-добрите и най-ефективни начини за бързо постигане на желаните резултати от всеки тип лечение е то да бъде съчетано с други подходи, влияещи в същата посока, но действащи под различен ъгъл. Така се получава по-всеобхватно, холистично лечение, което често пъти дава забележителни резултати.

Една от професионалните връзки, които този принцип роди е тази между Хомеопатия и Коучинг, при което Коучингът се съобразява с Хомеопатичното лечение и го допълва чудесно.

Как Хомеопати и Коучинг могат да вървят ръка за ръка?

И практикуващи хомеопати, и друг тип лечители често споделят, че резултатите, постигнати в процеса на лечение, се удържат трудно. Най-вероятната причина за това е, че след периода на активно лечение пациентите се връщат в обичайната си среда и към погрешните си избори и решения, както преди лечението – дължащи се било на ежедневен стрес, било на свръхнатоварване, на потребността от изпълнение на някакви задължения, от постижения и успехи и на факта, че не остава време за отдих, време да си поемат дъх.

Коучингът излиза на сцената към края на хомеопатичното лечение, когато пациентът е получил някои прозрения за ограниченията в неговия мироглед и е осъзнал неща, които дълго време са му убягвали.

В този етап е благоразумно и полезно за пациента да му бъдат предложени конкретни, практични инструменти за поддържане на тези прозрения и промяна в поведението и стила на живот, чрез житейски умения, които подхождат на избрания от пациента път.

Съществуват много начини за въоръжаване на пациента с подобни практични инструменти. В случая с Коучинга това става като се **помага на човека да открие своята цел в живота**.

Чрез процеса на откриване на собствената цел в живота човек съзнателно пристъпва извън неразумно (понякога безумно) забързания поток на живота и преоткрива истинското си 'Аз' – своите истински желания, способности, таланти – своето предназначение в живота.

Този процес – успоредно с физическото, умствено и духовно излекуване, което осигурява Хомеопатията – помага на пациента да осъзнае своите способности, своята воля да се стреми и да постига, да живее пълноценен, изпълнен с радости живот и да се самоусъвършенства.

Коучингът подкрепя пациента като му помага да разпознае своите уникални способности, таланти, заменяйки по този начин външната подкрепа, давана от практикуващия хомеопат, със стабилна вътрешна опора.

Инструментариумът, който предоставя Коучингът, позволява на всеки пациент да съчетава различни техники в подкрепа на процеса на хомеопатично лечение. Този инструментариум подпомага и пациента, и хомеопата, улеснявайки постигането на вътрешна удовлетвореност, в съзвучие с приоритетите, оформящи се в хода на лечението.

Аз имам удоволствието да се наслаждавам на резултатите от тази комбинация от методи и съм изпълнена с надежда за създаването на съюз между средите на хомеопатите и коучърите и за неговото укрепване, докато това стане естествено, широко известно и правилно използвано предимство в цялата световна хомеопатична общност.

Всички ние, които сме посветили живота си на лекуването и помагането на хората, имаме едно и също желание да облекчаваме и укрепваме физическото и психо-емоционалното състояние на нашите пациенти по най-бързия възможен начин. Днес аз съм убедена, че въвеждането на Коучинга в процеса на хомеопатично лечение служи точно на тази цел, позволявайки ни да постигаме изумителни резултати за много по-кратко време, отколкото по други начини и позволявайки на пациента да задържа много по-продължително положителните резултати от лечението, благодарение на уменията, придобити по време на Коучинга.

С горещи пожелания за успех в нашето сътрудничество,

Кинерет Да'абул-Вирник,

Персонален и Бизнес Коучър

Анализ на Почерка и Хомеопатия

К. Г. Юнг пише: 'Никой не може да излезе от собствената си кожа. Ние действаме като своето психологическо минало, т. е. така, както ни диктува организацията на нашата мозъчна дейност. По тази причина ние сме ограничени в начина, по който се разкриваме в един експеримент за асоциации точно така, както по отношение на собствения си почерк.'

Днес вече е известно, че почеркът не е просто механично действие. Изследвания с хиляди хора, които са останали без ръце и се е наложило да се научат да пишат с молив в устата или между пръстите на краката, показват, че в края на краищата те проявяват своя уникален почерк – същият, който са имали, докато са ползвали за писане ръцете си.

Почеркът, писането с ръка, всъщност е 'писане с мозъка' – сложна психо-моторна

функция. Може да се каже, че почеркът е като рьонтгенова снимка на ума и дори ЕКГ на душата.

Лудвиг Клагес нарича почерка ‘замръзнало движение’. Съществува дълбока и поддаваща се на интерпретация връзка между движенията на индивида и неговите емоции. В същото време почеркът е продукт и траен запис на индивидуалните движения на индивида. Той представлява уникална и силно индивидуална характеристика на човешката личност и може да служи като показателен знак за най-дълбоките промени на личността. В контекста на хомеопатията, почеркът може да бъде разглеждан като индивидуален хомеопатичен симптом и може да помогне на хомеопата да разбере по-цялостно централните проблеми на пациента.

Науката, изучаваща почерка е графологията. Тя има множество приложения в практиката. Първоначално целта на анализа на почерка била определяне на характера на пишещия, но било констатирано, че почеркът е също и значим индикатор за менталното и физическото здраве на пишещия.

Потвърждения за това може да открием и в нашия реперториум. В секция’Психика’ са включени повече от 130 рубрики, съдържащи думата ‘писане’. Улрих Велте, автор на книгата ‘*Почерк и Хомеопатия*’, пише: ‘Почеркът е ценен симптом, защото е специфичен за пишещия. Но колко специфичен е той за лекарството?’ Добър въпрос. за съжаление, от графологична гледна точка симптомите от реперториалните рубрики, с малко изключения, са безполезни и безсмислени, защото са неспецифични. Въпреки това, хомеопатията и графологията имат много общи черти в своята логика, методи на анализ и подходи. Аз мисля, че използвайки принципите на графологичния анализ, хомеопатът може да се сдобие с допълнителни индикации за достигане до симилимума.

В подкрепа на това твърдение трябва да кажа няколко думи за графологичната логика, която се базира на няколко принципа, които са се развили в продължение на дълго време. Тези принципи се различават от стандартната логика на дилетанта в графологията. Ще изброя някои от тези принципи:

1. Всеки отделен графологичен знак е ценен в много и различни аспекти.
2. Ценността на един знак може да бъде положителна или отрицателна.
3. Степените на ценност на знаците имат взаимно влияние и комплементарност, но никога взаимно изключване.
4. Крайното заключение се прави само на база на тоталността от знаци.
5. Тоталност означава, че цялото е повече от сбора от неговите компоненти.
6. Така всеки знак става ценен единствено в контекста на тоталността.
7. Едни и същи знаци в различни комбинации образуват различни графологични синдроми, променяйки кумулативната ценност на знаците.

Както виждате тук, има много сходства с хомеопатията. В хомеопатията ние знаем, че един индивидуален симптом, дори и да е ключов, само по себе си не означава нищо и има смисъл единствено, когато се интерпретира заедно с други симптоми; знаем, че съществува полярност на симптомите и пр. Всичко това показва, че ние можем ефективно да използваме графологията в рамките на хомеопатичния лечебен процес.

В хомеопатията едно простичко действие или жест може да разкрие пред опитния хомеопат цялата история, защото жестът има символично значение. В графологията един графичен знак или графичен израз е аналог на жеста в хомеопатията и също има символично значение, което може да носи скрито послание, неизвестно дори за пишещия.

Разбирането на това се базира на символизма в писането. Подробно обсъждане на тази тема няма как да бъде направено в статия като тази, но все би искал да дам един кратък пример. По вертикала буквата може да се раздели на три зони. Средната зона е централната част на буквата и представлява Егото, самоосъзнаващата се, ориентирана към целта част от личността, която действа в реалния свят на фактите, събитията и другите хора. Горната зона е супер-егото – зоната на ума и духовността. Тук може да бъдат видени интелектът, въображението, фантазията и

поривът към властта и бащата. Долната зона, от фройдистка гледна точка, представлява подсъзнанието. Долната зона е под нивото на съзнанието. Тя представлява вродените биологични пориви, инстинктивните нагони за сигурност и удовлетвореност, материалните потребности и неразпознатите спомени, както и майката.

Ако видим дефект или изкривяване в долната зона, може да ги интерпретираме като изражение на дефицит в развитието на началата, начинанията, защитата и инстинкта за самосъхранение. Налице е остра потребност да се вкопчиш в някого, липса на солидна почва под краката, липса на стабилност.

В коя група хомеопатични лекарства откриваме подобни характеристики?

Правилно! При Муриатиците: нужда от майка, грижи и прехрана, материална защита и базисно самоосъзнаване.

Ето така анализът на почерка може да служи като указател към хомеопатичните лекарства. Естествено, това е само един илюстративен пример. В живата практика е по-сложно и е необходимо по-задълбочено познание за науката графология. Съвременната наука графология е един от най-обективните и обективизиращи методи на психодиагностика.

Аз мисля, че е наложително да се направи по-подробно проучване на възможните приложения на графологичните методи в хомеопатията и се надявам да открия поддръжници и последователи на това мое мнение.

Общоприето название: Сепия. Род: Cephalopoda (Главоноги). Клас: Молюски. Район на обитаване: Европейските морета, особено Средиземно. Приготвяне на препарата: тритурация от изсушено или разтвор от прясно мастило.

ФИЗИОЛОГИЧНО ДЕЙСТВИЕ

Sepia (Sepiae succus) не се приема за отровно животно. Все пак, многобройните хомеопатични доказвания от голям брой изпитатели показаха, че тя има отчетливо физиологично действие върху човешкия организъм. Първият й ефект е върху вазо-моторните нерви и чрез тях върху кръвообращението като цяло, особено порталната циркулация. Излишъкът от въглероден диоксид в мозъчните капиляри предизвиква объркаост, мудност на мисловния процес, апатия, премаляване и треперене. Мудният кръвоток през периферните капиляри причинява отчетливи патологични промени в кожата, вариращи от пигментация до сухота, десквамация, различни видове обриви и разязвявания. По-късно се стига до отпускане на мускулите на сфинктерите и съединителната тъкан. Този ефект, заедно с венозната стаза, води до висцероптоза, особено на матката, хемороидални тумори и варици.

ОБЩИ ХАРАКТЕРИСТИКИ

Подходящо за подпухнали и отпуснати хора, порядко за измършавели, с нечиста, жълтеникаво-кафява и на петна кожа, склонност към потене; хора със заболявания на половите органи; хора с тъмна кожа, жилави, но с мек и сговорчив нрав; жени по време на бременност, раждане и лактация; млади хора от двата пола през пубертета; или жени с нежна конституция между пубертета и климактериума, с чиста, бяла кожа или възрозови, руси или с червена коса и с нервен, лесно възбудим темперамент и чувствителност към всякакви впечатления; тумбести майки с жълта бразда, напречно на седловидния нос; раздразнителни, припадащи при най-малко усилие; хора, склонни към сексуална възбуда или изтощени от сексуални ексцесии; пияници; деца, които се простудяват при всяка смяна на времето.

Болести от СЕКСУАЛНИ ЕКСЦЕСИИ; ГНЯВ; *излагане на студен вятър*, СНЕЖНО или *влажно време; от твърде чести раждания*; ЗАГУБА НА ТЕЛЕСНИ ТЕЧНОСТИ; алкохол, *хинин и* ПОТИСНАТО ПОТЕНЕ.

РАЗДРАЗНИТЕЛНОСТ; ГНЯВ; НЕТЪРПЕЛИВОСТ; НЕПОНОСИМОСТ ДА Й ПРОТИВОРЕЧАТ; *подозрителност*; БЕЗРАЗЛИЧИЕ; ЛИПСА НА ЧУВСТВА КЪМ СЕМЕЙСТВОТО; *отвращение към компания; желание за компания; възбуда; чувствителност; лесна обидчивост*; ЛЕСНА ПЛАШЛИВОСТ; *благост; тревожност*; БЕЗПОКОЙСТВО; СТРАХ; *импулс да пищи*; ТЪГА; ПЛАЧ, НЕВОЛЕН; *отвращение от живота; неудовлетвореност; леност*; ЗАТЪПЯВАНЕ; ОБЪРКАНОСТ; СЛАБОСТ НА ПАМЕТТА; ТРУДНА КОНЦЕНТРАЦИЯ; РАЗСЕЯНОСТ; УМСТВЕНА ПРОСТРАЦИЯ; ХИСТЕРИЯ; *усилено сексуално желание; отвращение към чист въздух*.

Отпускане на съединителната тъкан; СЛАБОСТ; ПРОСТРАЦИЯ; ПРЕМАЛЯВАНЕ; ПРИПАДЪЦИ; ТРЕПЕРЕНЕ; *световъртеж*.

Недостиг на жизнена топлина.

ПЛЕТОРА; *приливи на кръв*; ВЪЗХОДЯЩИ ГОРЕЩИ ВЪЛНИ; *конгестии*; ВЕНОЗНА СТАЗА; варици.

СТУДЕНИНА НА ОТДЕЛНИ ЧАСТИ.

Анемия; ХЛОРОЗА; КРЪВОИЗЛИВИ; *воднянка; туберкулоза*.

МУСКУЛНИ ТИКОВЕ; *хорея; конвулсии; констрикция; външна, вътрешна*.

Усещания: *изтръпване; изтръпване на единични части*; МРАВУЧКАНЕ; ЗА ТОПКА ВЪВ ВЪТРЕШНИ ЧАСТИ; ПУЛСАЦИИ; ПРАЗНОТА; ТЕЖЕСТ.

Болки: ПРОБОЖДАЩИ; *стрелкащи нагоре; режещи; спастични; разкъсващи;* притискащи.

Посока на симптомите нагоре.

ПЕРИОДИЧНОСТ.

СУХОТА на лигавиците; СЕКРЕТИ КАТО МЛЯКО. ОБРИВИ; *екзематозни*; с крусти; ВЛАЖНИ; СУХИ; С ИЗЛЮЩВАНЕ; *люспи*; ПУСТУЛОЗНИ; СЪРБЯЩИ; ЖИЛЕЩИ; *болезнени*; ХЕРПЕТИЧНИ; ВЕЗИКУЛАРНИ; *уртикариални; Лунички*; ХЛОАЗМА; *кондиломи; брадавици*; МАЗОЛИ; ВТВЪРДЯВАНИЯ; *интертриго; язви, дълбоки, ракови, зловонни, атонични, безболезнени*.

ПОТЕНЕ: ОБИЛНО; СТУДЕНО; НА ЕДИНИЧНИ ЧАСТИ; МИРИЗЛИВО; КИСЕЛО.

Влошаване: СУТРИН; следобед; ВЕЧЕР; *нощем; преди полунощ*; УТЕШЕНИЕ; СТУДЕН ВЪЗДУХ; ПРОСТУДЯВАНЕ; *чист въздух; прегряване; намокряне*; КЪПАНЕ; СЛЕД ЯДЕНЕ; *студен храна; мазнини*; СВИНСКО; *мляко; киселини; телешко; движение; усилие*; КОГАТО СТОИ ПРАВА; ДОКОСВАНЕ; *лежане; лежане на лявата страна; лежане на безболезнената страна; раздрусване*; КОННА ЕЗДА; КОИТУС; ПРЕДИ И ПО ВРЕМЕ НА МЕНСТРУАЦИЯ; *след сън*; СЛЕД ИЗПОТЯВАНЕ; *снежен въздух*.

Подобряване: СЛЕДОБЕД; ЕНЕРГИЧНИ УПРАЖНЕНИЯ; ИЗПРАВЯНЕ; *студена баня; натиск*; СЛЕД ЯДЕНЕ.

Sepia или по-скоро мастилото на сепията е кафеникаво-черна течност, която се изработва в малък сак, разположен в коремната кухина и се изстрелва навън през тънко каналче, което се отваря близо до ануса. Като цяло, зоолозите са на мнение, че единственото предназначение на тази течност е да потъмни околната вода, когато сепията е преследвана или дебне плячката си. секретът, обаче, не е толкова безвреден, както показва мощното му потискащо въздействие върху човешкия организъм. Оттук може основателно да се предположи, че мастилото оказва токсичен ефект върху жертвата, преди тя да бъде погълната. То дълго време е било използвано като пигмент и като съставка при производството на някои индийски мастила. Качествата на мастиления секрет като лекарство бяха демонстрирани за пръв път от Самуел Ханеман, макар че Хипократ е препоръчвал супа от един вид сепия при задържана плацента и потискане на лохиите; Диоскорид, Соран, Плиний и Марцел използвали месото, яйцата или костта на сепията за лечение на

левкорея, гонорея, цистит, пясък в бъбреците и жлъчния мехур, оплешивяване, лунички, екзема и други заболявания, при които и сега се предписва потенцираното мастило.
Sepia представлява особен интерес, не само заради силната си индивидуалност и добре изучена патогенеза, но и поради обстоятелствата, довели до повторното й въвеждане в медицината.
Един художник, който бил близък приятел и пациент на Ханеман, бил почти инвалидизиран от някаква хронична болест, която силно озадачила лекаря. Един ден Ханеман имал късмета да наблюдава работата на своя приятел, при която последният ползвал индийско мастило.
Забелязвайки, че той намокря четката между устните си, Ханеман предположил, че причина за болестта е мастилото. Художникът, макар и скептично настроен, променил навика си и започнал да мокри четката със сюнгер, поставен между устните му. Много скоро симптомите изчезнали. Това било първото, макар и случайно доказване на Sepia, довело до многобройни и подробни доказвания на тази субстанция в потенциран вид върху здрави изпитатели, които демонстрирали, че то има дълбок и дълготраен ефект върху жизнената енергия и телесните тъкани на човека. По тази причина Sepia се използва най-често при хронични заболявания.
Както е при всички хомеопатични лекарства, последователността на появата на симптомите при доказването като цяло е идентична с началото и посоката на развитие на болестните състояния, които Sepia може да лекува.
Един от първите ефекти на Sepia е смутената вазомоторна функция и последващото неправилно разпределение на кръвта в тялото. Още на четвъртия час започват горещи вълни и приливи на кръв нагоре към главата. Тези вълни се съпровождат от чувство за тревожност и опресия и след преминаването им остава чувство за слабост и премаляване и изпотяване. Всяко движение или леко усилие се последва от нови горещини и обилно изпотяване.
Проблемите в кръвообращението продължават да се усилват с напредването на доказването. В епигастриума, чернодробната област, кръста и цялото тяло се усещат пулсации; може да има горещина на ръцете и студенина на краката (Aloe; Calc.c.); или когато ръцете са студени, краката са горещи и обратно; студенина на темето; често пъти чувство на студенин по гърба, между лопатките, като че ли върху тях са положени студени длани; задържане на повече кръв в отделни части, например, в главата, където това предизвиква конгестивно главоболие или в гръдния кош с последващи бурни палпитации.
Ръка за ръка с тези симптоми вървят страхът, безпокойството и свръхчуствителността към външни впечатления (Nux; Ignatia; Cham.). пациентът не понася шум (Bell; Nux.) и натиск на дрехите, особено около гърлото и подребрията (Calc.c; Lach.; Lyc.; Nux.).
Тези симптоми бързо се последват от нервна слабост и отпускане на тъканите. Изпитателят става апатичен, изтощен, той се разтреперва и премалява. Засягат се лигаментите и съединителната тъкан из цялото тяло. Ставите се усещат, сякаш могат лесно да се изкълчат; вътрешните органи дърпат надолу; вените се отпускат и общата или локалните венозни конгестии са неизбежен резултат, който оформя един от най-важните фактори на състоянието Sepia. Порталната циркулация се забавя, черният дроб става тежък и функцията му се забавя; уголемената матка тегли надолу и постепенно променя местоположението си вследствие от отпускането на поддържащите я лигаменти и издуването на вените; краката се усещат тежки, като че ли са парализирани, вдървени и тромави, особено сутрин след сън; по подбедриците и около коленете – най-отдалечените от сърцето части – се образуват варици. Заради капилярната стаза кожата е храни лошо и има склонност към разязвявания при най-леко нараняване или към разнообразни обриви.
Това отпускане и слабост засяга и сфинктерите. Оттук и пролапсът на ректума; пролабирането на хемороидите; забавената евакуация на фекалиите и урината или енурезата. Но в действителност парализа няма.
Не е трудно да се разбере защо Sepia действа по-добре върху подпухнали и отпуснати хора, отколкото при жилави или слаби и измършавели; или защо пациентите Sepia имат вяло функциониращ черен дроб, запек и всички данни за отслабена нервна система и лошо храносмилане и клетъчно хранене. Външният вид на Sepia рядко е на здрав човек, а по-скоро на такъв с отпусната съединителна тъкан, апатичен и с ниска издръжливост. Рядко се случва всички фази на едно дълбоко действащо лекарство да се проявят у един и същ човек; освен това, жилавостта може в крайна сметка да отстъпи пред отпускането или затлъстяването да изчезне под влияние на хронична болест.
Очевидно е, също така, защо Sepia, въпреки че първите й доказвания са проведени върху мъже, е предимно женско лекарство, особено подходящо за момичета в пубертет, бременни и жени в менопауза.
Измършавяването при Sepia, макар че може да е по-слабо проявено, отколкото при лекарства като Arsenicum, Lycopodium, Nux или Sulphur, все пак е част от картината на Sepia. То може да бъде прогресиращо, както е при изтощителни болести като туберкулоза, хроничен бронхит малария или маразъм. Дете, боледуващо от тези болести, изглежда като старец. Загубата на телесна маса може да бъде рязка – при остра диария или след тежък кръвоизлив от матката.
Въпреки мекия нрав на Sepia, повечето от пациентките, нуждаещи се от това лекарство, са склонни да се гневят лесно и да страдат от последиците на гнева си. Когато се разсърдят, те се държат оскърбително (Nux); лесно се обиждат и не понасят да им противоречат. Но

депресията и склонността към плач (Ign.; Puls.) се откриват в по-малка или по-голяма степен във всеки случай. Пациентът, обикновено жена, не може да спре сълзите си, дори и когато за тях няма очевидна причина, освен състоянието на духа им. Подобно на Pulsatilla, тя може да се разплаче, когато разказва симптомите си. Тя е тъжна и меланхолична при събуждането си сутрин; вечер; по време на менструация; по време на потенето при малариен пристъп. Всеки опит да бъде утешена я влошава и предизвиква нов поток от сълзи. Понякога депресията й е толкова дълбока, че й се струва безсмислено да живее. Тя избягва да вижда хора и обикновено е по-добре, когато е сама. Тя е безразлична към радостите и скърбите в живота; смъртта на близък приятел не я засяга; губи чувствата си към съпруга и децата, които преди това горещо е обичала. Обхващат я страх и тревожност; тя е неспокойна и се движи непрекъснато; не може да се владее; чувства, че трябва да пищи или да направи нещо отчаяно; стряска се при всеки шум; опасява се за здравето си; тревожи се за домашните проблеми; страхува се, че ще си загуби разсъдъка. Тогава, въпреки отвращението си към компания, тя се страхува да стои сама. Това води до оформянето на две противоречащи си състояния на отвращение към присъствието на други хора и желание з компания.

Най-характерни за Sepia са състоянията на депресия и безразличие и загуба на привързаност. Депресията е асоциирана с по-голяма или по-малка възбудимост, което е често срещано при жени, страдащи от маточни заболявания и дисбаланс на вазо-моторната функция. Следователно, психическото им състояние се дължи отчасти на патологично повишената възбудимост, която се появява в ранните стадии на доказванията. Но тя скоро отстъпва на депресия и последващата инертност, апатия, физическа слабост и начеващо забавяне на мисловния процес. Тези две фази от доказванията и респективно от развитието на болестта у пациентката прогресират едновременно.

Чувството за затъпяване и отвращението към умствено усилие се последват от забавяне на говора, неспособност да се открие точната дума, трудности в схващането на това, което чува или чете и лесно забравяне. Когато състоянието се развива по-продължително време се стига до пълна прострация на ума, която може да се сравни с тази при Carbo veg., Nux и Pulsatilla, но не е толкова подчертана, колкото сходният ментален синдром, толкова характерен за Lycopodium. (Виж Лекция 21.)при всичките тези четири лекарства причинните фактори са претоварване с работа, особено при студенти, счетоводители или хора, които дълго са се занимавали с еднообразни умствени задачи; сексуални ексцесии, било то ранен онанизъм или безразборни полови контакти; раждане или аборт с голяма кръвозагуба. Премаляването или припадъкът се предизвикват от такива нищожни причини като намокряне на краката, простудяване или коленичене в църквата.

Световъртежът е следствие от смутеното мозъчно кръвообращение, като отражение на тежкото умствено напрежение, някакви депресиращи емоции или загуба на телесни течности. Той се съпровожда от умствена объркаост или усещане за наближаваща загуба на съзнание.

Sepia засяга и кръвта, предизвиквайки анемия и хлороза, свързани с неправилната циркулация, горещите вълни, конгестиите и другите симптоми, споменати в предходните параграфи.

Кръвоизливът, било от носа, гръдния кош или матката, е с тъмна кръв, обикновено несъсирена и често пъти се съпровожда с премаляване.

Менструацията обикновено закъснява и е оскъдна и краткотрайна (един или два дни), а често пъти тече само сутрин. В отделни случаи те са ранни и обилни. Метрорагията през климактериума или при заплашващ спонтанен аборт може да бъде толкова обилна и изтощителна, че пациентката припада. Течението се съпровожда от чувство на празнота в епигастриума, горещи вълни, студени тръпки, обща студенина и ледено студени крака.

В допълнение към вече споменатите пулсации и празнота, Sepia предизвиква усещане за топка във вътрешни части; тежест; изтръпване и мравучкане тук и там по кожата; вдървяване и гъделичкане в пръстите; изтръпване на ръцете при втрисане; изтръпване на крайниците; изтръпване на цялата лява страна; изтръпване и студенина на петите; изтръпване на всички нерви в тялото с неспособност за мислене.

Усещането за топка в различни вътрешни органи е типично. То се появява най-вече в ректума, като че ли в него има чуждо тяло. Като доказателство, че става дума за чисто усещане, то може да бъде свързано и със запек, и с диария. Световъртежът често се описва като чувство, че топка се търкаля в главата. В ежедневната практика се наблюдава тежест в клепачите, които падат или не могат да бъдат отворени, особено сутрин след събуждане и при фронтално главоболие. Също има и тежест в главата, матката, долните крайници, които се чувстват като парализирани, и в краката. Общо взето, болките са пробождащи, разкъсващи, спастични или притискащи. Една специфична черта, част от възходящата посока на симптомите при Sepia, са болките, които стрелкат нагоре в ректума или влагалището, или от черния дроб към дясната лопатка. Това са ценни

индикации при хемороиди и други състояния на ректума и при заболявания на женските гениталии и черния дроб.
При своето действие върху лигавиците, Sepia предизвиква първо сухота и след това недразнещи воднисти или гъсти секреции. Те могат да бъдат жълти или зеленикави, но по-характерно е да са бели като мляко. Това е важна водеща индикация при левкорея и секрети от мъжката уретра, неспецифични или гонорейни. Sepia понякога излекува затегнати сутрешни гнойни уретрити, когато цветът на секрета им е бял.
Що се отнася до кожните симптоми, Sepia прилича на Sulphur и Rhus tox. Кожата е зачервена и груба; най-често пигментирана почти до кафявия оттенък на мастилото на сепията. Sepia е излекувала лунички, кафяви или жълти петна, известни като хлоазми (Lyc.; Nux; Sulphur) или червеникаво-кафяв цвят на кожата при двата пола, но най-често при жени с маточни проблеми. В някои случаи, както отбелязах в параграфа за различните типове Sepia, кожата е чиста и бяла, особено при съпътстваща анемия. Но опитът учи, че при пациентите Sepia рядко липсва някаква форма на пигментация, като най-често се вижда жълтата ивица, напречно на седловидния нос и по скулите. При такава находка Sepia е почти специфично средство.
Обривите са толкова разнообразни, че в повечето случаи конкомитантните симптоми решават предписанието. Все пак, в случаите Sepia най-често срещаме влажни и люспести обриви или херпес с много сърбеж и жилене. Херпес около устните или на носа, по препуциума, glans penis, скротума или лабиите. Това не означава, че Sepia не би била показана при екзема с крусти и мокрене; при сухи обриви с десквамация като псориазис и dermatitis exfoliata, а също и при уртикария. Тя е силно показана при фин, червеникав обрив или везико-пустуларни форми в кожните гънки, сгъвките на ставите, в лакътната и задколянната ямка и зад ушите, както и при herpes circinata.
Периодичността на Sepia намира най-добрата си илюстрация при главоболията и други оплаквания, които се появяват редовно през 21 дни. Например, пристъпите на маларийна треска се различават от повечето маларийни лекарства по това, че рядко са през четири или през три дни, а се възвръщат през четири седмици.
Потта в случаите Sepia е обилна и изтощаваща. Тя има силна лютива миризма, особено когато е локализирана в малки зони, които са типични за това лекарство – скалпът по време на сън (Calc.c; Cham.; Puls.); тилът (Sulph.); скротумът (Sulph.); аксилите (Sulph.; Lycop.); краката (Calc.c; Lyc.; Puls.; Sulph.). Обилни, изтощителни нощни изпотявания; потене при тревожност или от най-леко усилие, често при с горещи вълни, предизвикани от същата причина. Като цяло, потта, било при малария, туберкулоза или други изтощителни болести, най-често е кисела.
Най-подчертаното влошаване през денонощието е сутрин. Това има две главни причини – мудният венозен кръвоток и безсилието. Така депресията, раздразнителността, премаляването, прострацията, забавеният мисловен процес и объркаността, сковаността и паралитичната слабост на крайниците, силните болки, които изчезват напълно привечер, както и гаденето се появяват много скоро след събуждането.
Тези симптоми могат да продължат целия предиобед, но повечето от тях, особено гаденето, психическата депресия и чувството за слабост се подобряват след ставането и раздвижването.
Следобед, освен естествената умора, най-склонен към влошаване е пролапсът на матката – симптом, типичен само за Sepia.
Вечерта депресията и тревожността се подновяват и в много от случаите са по-интензивни, отколкото сутринта; и лумбалните болки, и треската, и кашлицата също се влошават.
През нощта безпокойството, треската, потенето раздуването на корема от газове, горещите вълни, астматичното дишане и кашлицата са много подчертани.
Студът и студеният въздух влошават почти всички оплаквания на Sepia; къпането и намокрянето – също. Единственото изключение от това е облекчението на обривите, главно на червените пъпчици, от студен въздух и от студена вода. От друга страна, затоплянето в леглото може да предизвика боцкане по кожата. По влошаването си от снежна буря това лекарство стои на върха на списъка.
При ходене на открито се появява световъртеж и тъга. По кожата могат да се появят уртики като от удар с камшик. Те изчезват веднага, щом пациентката влезе в топла стая.
Движението и усилията причиняват много оплаквания, както и лягането, а също и раздрусването, което засяга всички чувствителни части. Ето защо пациентката Sepia не може да се наслади на конната езда.
Разбираемо е защо половият акт влияе изтощително на пациент/ка от типа на Sepia, но той има подчертан ефект и върху психическото състояние. Нощни полюции или полов контакт се последват на следващия ден от тревожност и лошо настроение, както и от слабост.
Пациентката Sepia не само има отвращение към присъствието на другите, но нейната психическа депресия и раздразнителността й се влошават, ако приятелите й се опитат да я утешат.
След ядене има и влошаване, и подобряване. След редовно хранене има тежко чувство за затъпяване, леност, кисел вкус в устата, оригвания, подуване на корема, понякога кашлицата и болките се възобновяват. Все пак, ако стомахът не е специално засегнат, пациентът кат цяло и повечето от симптомите му се облекчават. Това се отнася особено за

сутрешното гадене при бременност, което обикновено отминава след закуска.
Преди и по време на менструация симптомите също се влошават, тъй като толкова много от тях са рефлекторни състояния на проблем в половите органи.
Сънят не освежава, а оставя чувство на тежка умора и болка по цялото тяло, особено в долните крайници.
Въпреки че движението и усилията по-скоро влошават човека като цяло, продължителни енергични упражнения, като танци или бързо ходене, носят облекчение. Това също е в съзвучие с натурата на Sepia, тъй като активните упражнения подобряват венозната циркулация и премахват основната причина за много от оплакванията на пациентката. Дори диспнеята и палпитациите могат да се облекчат от бързо движение.
Силният натиск е друг важен фактор, който облекчава. Пациентката Sepia обича да притиска болящата я глава с ръце и да поставя книга или друг твърд предмет под гърба си, за да облекчи болките в него. Тази модалност, обаче, няма същата висока стойност, каквато има при Bryonia, при която тя се отнася за която и да било част на тялото.

Първостепенните индикации за SEPIA са:
1. Депресия, плачливост и отвращение към компания.
2. Липса на чувства към най-близките и скъпи хора.
3. Жълта ивица, напречно на горната част на бузите и носа.
4. Болести, свързани с маточни проблеми; по време или след раждане; през климактериума.
5. Венозна плетора.
6. Усещане за теглене надолу в корема и гърба, като че ли всичко ще излезе през влагалището, облекчаващо се от седене с кръстосани крака.
7. Усещане за празнота в епигастриума.
8. Гадене, облекчаващо се от ядене.
9. Болки, стрелкащи се нагоре.
10. Подобряване от енергични упражнения.
11. Огромна чувствителност към студен въздух.

Клинично, Sepia е полезна при много и разнообразни оплаквания. Към общите характеристики, обсъждани пространно в предходните параграфи, трябва да се добавят само още няколко клинични бележки и специфични показания, за да оформим един пълноценен и работещ в практиката модел за лекарството.
Главоболие: Ужасни удари в главата; хронично, конгестивно, като че ли главата ще се пръсне, с фотофобия и птоза на клепачите (Gels.); разкъсващи или пробождащи болки над едното око или в слепоочието, с гадене и повръщане. Влошаване: движение; раздрусване; светлина; шум; при събуждане сутрин; от умствена работа. Подобряване: лежане в тъмна стая, със затворени очи; натиск.
Очи: предметите внезапно стават черни, съпроводено с огромна слабост; замъглено зрение, влошаващо се по време на менструация; сутрин; остър конюнктивит с парене и смъдене, облекчаващи се от студени апликации; астенопия от промяна на позицията на матката; слузно-гноен секрет (Puls.; Nux; Sulphur).
Храносмилателен тракт: зъбобол по време на бременност и менструация, пулсиране или пробождане в зъбите, излъчващо се към ушите или предмишниците и пръстите; сутрешно гадене със слабост, влошаващо се при миене на зъбите и от миризмата на храна; по-добре след ядене; разстройство на стомаха с натиск, парене, пулсиране, премаляване, гадене, повръщане, кисел вкус в устата. Пълнота, бодежи, болезненост на черния дроб, влошаване от раздрусване; жълтеница. Запек с болезнени, кървящи хемороиди; твърди, на бучки изпражнения, понякога покрити със слуз; режещи болки нагоре; усещане за буца, неотминаващо след дефекация. Диария – зелена, слузна, влошаване от мляко.
Дихателна система: кашлица от гъделичкане, което сякаш се усеща в стомаха или корема; неспирна вечерна кашлица след лягане; храчките солени или путридни; влошаване сутрин, вечер или нощем, от намокряне; понякога по-добре при лежане; хроничен бронхит; коклюш; туберкулоза.
Сърце: бурни палпитации с туптене в артериите; бодежи в лявата гръдна половина; горещи вълни; премаляване; тревожност; по-зле през нощта.
Пикочен мехур: чести позиви за уриниране с теглене надолу в малкия таз; цистит; енурезис през първия сън.
Полови органи: Мъже: сексуално желание със слаба ерекция, студенина и твърде бърза еякулация. Изтичане на простатен секрет по време на дефекация. Безболезнен, гноен, гонореен уретрит с млечно-бял секрет. Жени: понижено желание; болезнен коитус, последван от изтичане на кръв от влагалището. Метрорагия; стрелкащи бодежи нагоре. Заплашващ аборт през петия или седмия месец; промяна в позицията или пролапс на матката. Овариит. Раждането е забавено поради ригидна ос (Gels.) или спазъм на шийката.
Гръб: лумбаго със скованост, по-зле, когато седи; болка като ударено от чук; лумбарна или сакрална болка, облекчаваща се от силен натиск (Rhus).
Втрисане; Треска; Потене: недостиг на жизнена топлина и зиморничавост (Ars.; Calc.carb.; Calc.phos.; Carbo-veg.; Lyc.; Nux; Rhus; Sulph.); ежемесечни втрисания, с жажда и непоносимост към топлина; висока температура без жажда (Puls.); обилно потене, влошаващо се от най-леко усилие. Особено подходящо при хронични случаи на малария или такива, лекувани с погрешно хомеопатично лекарство.
СРАВНЕНИЯ: Pulsatilla без съмнение е най-близкият аналог на Sepia. Двете лекарства са сходни по депресията си; склонността си към плач; умственото затъпяване; лесното премаляване и тревожност с

прилив на кръв; загриженост за здравето; само че Pulsatilla има мекия, отстъпчив нрав, търси компания и утешения, които Sepia презира. Пациентката Pulsatilla проявява гняв и раздразнителност. Пръскащата, пулсираща или пробождаща хемикрания със загуба на зрението, бял език, гаденето и повръщането са общи симптоми за двете лекарства. При Pulsatilla болките се сменят със зиморничавост, подобряващи се на чист въздух; докато при Sepia те по-скоро се появяват като удари или избухвания и замъгленото зрение е свързано с тежест в клепачите.
Pulsatilla подхожда повече на остър цистит, Sepia – на хроничен; Pulsatilla се характеризира със спастични болки в шийката на пикочния мехур, излъчващи се из целия малък таз след уриниране. Двете лекарства си приличат по оскъдното, забавено менструално течение, болките в гърба, премаляването и усещането за теглене надолу в малкия таз. При Pulsatilla натискът е насочен към половите органи и пациентката сравнява усещането за тежест с това от камък. Родилните болки идват на пристъпи, както и менструалното течение и завършват с тотална атония на матката. Те са по-коликообразни и същинското теглене надолу не е толкова подчертано, колкото при Sepia. При Sepia, ако раждането е забавено, това най-често е резултат по-скоро от спастична контракция на оста, отколкото на умора на маточната мускулатура.
Sepia се влошава най-вече сутрин, от студено и на чист въздух; Pulsatilla – вечер и в топла стая. Поради сходното мудно венозно кръвообращение, и двете се облекчават от разходка. Но бавното, леко раздвижване, което устройва Pulsatilla, не подобрява пациентката Sepia, чиято венозна циркулация може да бъде стимулирана само от енергични упражнения.
Nux vomica, поради сутрешното си влошаване и огромна чувствителност към студено, раздразнителността и мизантропията си, вялата чернодробна функция, увеличената портална циркулация, маточната конгестия и хабитуалния запек е много близък със Sepia. Главоболията на двете лекарства са подобни донякъде по модалностите си и факта, че могат да са отражение на коремна плетора, хемороиди или мозъчна умора. Но не бива да се забравя, че Nux vomica предизвиква специфична раздразнителност и свръхчувствителност на нервната система, което е причина тя да извършва функциите си колебливо и спазматично. Поради това менструалните и родовите болки при Nux vomica са съвсем различни от постоянното теглене и дърпане надолу при Sepia.
При Nux vomica има повече повдигане, отколкото повръщане; повече неефективни позиви за дефекация , отколкото ректална стаза. Освен това, при Nux vomica преобладават стомашните симптоми и те имат характер, който може да се очаква, когато един нервен човек злоупотребява със стимуланти или силно подправени храни. Макар че може да има глад с бързо засищане от малко количество храна, премаляване и тежест в стомаха след ядене, Nux vomica никога няма усещането за празнота, толкова типично за Sepia . въпреки че меланхолията на Nux vomica може да се съпровожда с отвращение към компания, при него рядко има плачливост и никога не се наблюдава специфичната загуба на чувствата към най-близките, която характеризира Sepia. В другите аспекти тези две лекарства имат подчертани разлики.
Sepia се намира между Nux vomica и Pulsatilla, като е по-близо до втората по ефектите си върху лигавиците и по зиморничавостта и до първия по жълтата кожа, коремната плетора, сутрешното главоболие като от махмурлук, менталните симптоми и запека.
Sulphur прилича на Sepia в много отношения. И двете са показани при мудни, апатични индивиди с вяла реакция, коремна плетора, конгестиран черен дроб, хемороиди, запек, премаляване, чувство за празнота в епигастриума, пълнота от съвсем малко храна и кожни симптоми. При Sulphur лицето е по-зачервено и на петна. Усещането за празнота в областта на стомаха е по-скоро глад и се появява всеки ден в 10 или 11 часа предиобед. Запекът се съпровожда с неефективни позиви, както при Nux. Има отвращение към движение и желание за свеж въздух. Празнотата при Sepia е повече чувство за премаляване или потъване, което може да обхване целия корем и е повече или по-малко постоянно. Запекът се придружава от конгестия, стрелкащи нагоре болки и усещане за чуждо тяло в ректума, което не се облекчава след дефекация.
Сравнете също: При птоза на клепачите – Gelsemium и Rhus tox. (при които тя е по-скоро паралитична). При сутрешно гадене по време на бременност – Lycopodium; Nux vomica; Pulsatilla; Sulphur. Чувство на празнота – Calcarea carb.; Ignatia (с въздишане и интроспективна нагласа). Кашлица като от стомаха – Bryonia; Pulsatilla; Sulphur. Вечерна кашлица, по-зле след лягане – Calcarea carb.; Bryonia; Rhus tox.; Sulphur. Усещане за теглене надолу – Aloe; Belladonna; Calcarea carb.; Calc.phos; Lycopodium; Podophyllum. Кожни симптоми – Calcarea carb.; Lycopodium; Rhus tox.; Sulphur.

Антидотира се от: Aconite; Antimonium crud.; Rhus tox.; растителни киселини.
Тя антидотира: Calcarea carb.; China; Mercurius; Natrum mur.; Natrum phos.; Phosphorus; Sarsaparilla; Sulphur.
Комплементарна на : Natrum carb.; Natrum mur.; Natrum phos.; Phosphorus; Sulphur.
Добре последвана от: Nitric acid.
Следва добре: Nux vomica
Несъвместима с: Lachesis.

“Хомеопатията – Медицината, преодоляла средновековното мислене”

Основно ръководство за пациента на хомеопатично лечение от д-р Тимъти Дули

ГЛАВА 2
Основите на Хомеопатията

След няколко години аз реших да се завърна към конвенционалната медицинска школа. Нямаше някаква конкретна причина за това, аз харесвах натуропатичната медицина и хомеопатията, но исках да науча повече за такива неща като спешната медицина и хирургията и усещах, че ако знам и мога повече, това би ме направило по-добър лекар. По-силно, обаче, беше желанието ми да видя как изглеждат нещата, погледнати от другата страна, да проверя дали не съм пропуснал нещо, което конвенционалната медицина може да ми даде. Исках да видя дали лекарите наистина имат някакви по-специални знания и умения, които да подхранват чувството им на превъзходство, някакво познание, което аз не подозирах.

Следването ми в Орегонския Медицински университет за здравни науки отмина бързо. През първите две години изучавахме основополагащите науки. Аз бях донякъде запознат с тях от натуропатичното медицинско училище и сега по-скоро ги преговарях.

Следващите две години бяха посветени главно на работата в различни отеделения на болницата – хирургия, педиатрия, психиатрия и пр.

Колкото повече време минаваше, толкова по-силно се убеждавах, че наистина има нещо пропуснато, но не от мен, а от конвенционалната медицина! Впечатли ме липсата на задълбочена перспектива в подхода към пациента. По никакъв начин не се отчиташе способността на организма за самоизлекуване. Лекуваха се болестите на пациентите, често пъти с голяма любов и загриженост, но липсваше каквато и да било концепция за въздействие върху естествените възстановителни сили на пациента. Пациентите се третираха като повредени биохимични машини.

Аз обогатих значително медицинските си познания и срещнах много прекрасни хора, но никъде не открих нищо за чудото и магията на естественото излекуване. Така стигнах до заключението, че никоя тясна медицинска специалност не би ми донесла удовлетворение и че аз трябва да се върна към хомеопатията.

Законът за подобието

Хомеопатията се базира на откритието, наричано *Закон за подобието*. С прости думи, това означава, че веществото, което причинява болестта, може и да я излекува.

Например, първите си експерименти Ханеман е правил с кора от дървото хина, от което се добива хининът. Той открил, че ако това се приема ежедневно от здрав човек, той ще развие симптоми, подобни на тези на маларията. И наистина, същият този хинин е излекувал много хора, болни от малария.

Съществуват още много примери за принципа “подобно се лекува с подобно”. Всеки знае как кафето държи хората будни и нащрек. В хомеопатията кафето се използва в много малки дози за лечение на пациенти с този тип безсъние, дължащо се на превъзбуда.

Терминът “*Хомеопатия*”

Развивайки идеята за подобието в цялостна наука, Ханеман й дава названието “*хомеопатия*”. Този термин има гръцки корени – “*homoios*”, което означава “*подобно*” и “*pathos*”, което означава “*страдание*”. По такъв начин терминът *хомеопатия* отразява както базисната теория на науката, така и начина на лечение. Той се състои в това – една субстанция може да се използва като лекарство, когато симптомите, които има пациентът са подобни на симптомите, които здрав индивид получава, когато приеме същата тази субстанция.

Ханеман дава название и на конвенционалната медицинска система. Тъй като тези лекари дават на пациентите субстанции, които предизвикват симптоми, различни от тези, от които те страдат, подходящото

название на системата е “*алопатия*” (“*allo*” означава “друг”). Така конвенционалната медицина започва да се нарича алопатична медицина и този термин, алопатия, е използван на няколко места в книгата.

Минималната доза

“Първо: Не вреди! ” е древна максима в медицината, която хомеопатията стриктно съблюдава. Ханеман е бил изправен пред проблема да прилага лекарствата по такъв начин, че те да не предизвикват по-големи проблеми от тези, за които са предписани. Той открил, че ако лекарството е добре показано поради подобието на симптомите, то може да се даде в много малки дози и това да има прекрасни резултати.
По пътя на експеримента той разработил система, която нарекъл “*потенциране”*. При тази система лекарствата се подлагат на серия от разреждания. В резултат от това се получават нетоксични лекарства, които при това не губят способността си да лекуват, ако са хомеопатично индицирани. Процесът на потенциране е описан подробно в *Приложение 1* в края на книгата. Ако държите да разберете хомеопатията, препоръчително е да го прочетете.
Засега ще кажа само, че хомеопатичните лекарства се приготвят в различни степени на разреждане, които се наричат *потенции*.
Потенцията на лекарството е означена с номер и буква след името на лекарството. Например, лекарството Pulsatilla 30C е направено от билката Pulsatilla Nigricans. То е било разредено 30 пъти в съотношение 1/100 (буквата C означава центезимално (стотично)). След всяко разреждане препаратът е бил сукусиран (активиран чрез енергично разклащане на съда).
Колкото по-голям е номерът след името на лекарството, толкова повече пъти то е било разреждано и раздрусвано. Тъй като по-силно разредените препарати действат по-дълго и по-дълбоко от по-слабо разредените (естествено, при условие, че са предписани според своите хомеопатични индикации), те се наричат високи потенции.
Тук се вижда една съществена разлика между хомеопатичните и обичайните медикаменти, които всички познаваме и при които “по-силно” означава по-голяма доза, а не по-разредено лекарство. За да се подчертае тази разлика, хомеопатичните медикаменти по-често се наричат “*лекарства*”. В тази книга терминът “*лекарство*” следва да се отнася към тези много малки дози на хомеопатичните медикаменти.

Доказване на лекарствата

За да проучи свойствата на субстанциите като потенциални лекарства, Ханеман провежда серия от експерименти, наречени “*доказвания*”. Групи от здрави хора – доброволци е трябвало приемат ежедневно малки дози от субстанцията и да регистрират всички симптоми, които изпитват по време на проучването. По този начин може да бъде получена точна и последователна картина на ефектите на тази субстанция върху човешкото здраве.
Ханеман бил заинтригуван от ефектите на лекарствата върху целия организъм. Ето защо изпитателите записват много детайлно не само физическите си симптоми, но и промените в съня, апетита, жаждата, различните усещания, вкл. горещина, студ, емоции, желания, мисли и други подобни.
Специално трябва да се отбележи фактът, че лекарствата се доказват върху хора, а не върху животни. Отговорът на човешкия организъм на приетата субстанция може веднага да бъде разпознат, дори и ефектите, засягащи емоциите и мисленето. Всяко нещо, което може да предизвика симптоми, може да бъде изследвано по този начин. Субстанциите, които са били изпитани чрез доказване, впоследствие могат да се използват като лекарства в хомеопатията. През различните периоди на развитие на хомеопатията изпитваните вещества са варирали и така към днешна дата са проучени и се прилагат във вид на нетоксични лекарства препарати, приготвени от растения, минерали, отровни вещества, храни и дори бактерии.
Един ден по телефона ми позвъни пациентка и ми съобщи, че дъщеря й от една седмица е с висока температура и кашлица. Тя й беше давала различни лекарства без успех.
Майката ми разказа, че кашлицата силно се влошава през нощта, когато детето си легне да спи. Апетитът и жаждата били слаби. Най-особеното беше, че температурата се повишаваше всеки ден точно в 2 часа след обяд като по часовник.
Аз направих справка в моя хомеопатичен реперториум (книга, в която са записани симптомите със съответстващите им лекарства) за симптома висока температура в 2 часа след обяд. Там с дебел шрифт беше изписано лекарството Pulsatilla. То има и кашлица при лягане и снижен апетит и жажда. Детето отговори на лекарството с драматично и бързо подобрение на състоянието.
Хомеопатичният реперториум, с който се консултирах, беше написан преди 100 години! За разлика от много неща в т. нар. модерна медицина, знанията в хомеопатията не “излизат от мода” след известно време. Напротив, познанията за лекарствата и за начина на тяхното прилагане непрекъснато се задълбочават и обогатяват. Резултатите от доказванията, проведени преди много години, си остават валидни и до днес.

От доказването към лечението

Така, както хората имат специфични характеристики, които ги отличават като индивиди един от друг, доказванията извличат информация за индивидуалната натура на различните лекарства. Някои от тях предразполагат хората към зимоничавост, други ги правят топлокръвни. Някои субстанции предизвикват жажда за големи количества студени напитки, при

други желанието е само да се отпиват глътки топли течности, а трети понижават жаждата. Някои вещества причиняват различни видове обриви. Някои предизвикват усещане на страх – от тъмно, от кучета, от водата, от смъртта. Някои предизвикват желание за необичайни храни. Доказванията изявяват различните свойства на всяка субстанция, това, което я прави уникална по своите ефекти върху човешкото здраве. Събирайки информацията за лекарствата, получена при доказванията, Ханеман започнал да ги прилага при болните си пациенти. Когато откриел, че пациентът проявява симптоми, характерни за определена субстанция, той я назначавал в малки дози като лекарство.
Когато една субстанция е демонстрирала при доказването някакъв симптом у изпитателите и когато тази субстанция е излекувала този симптом у болен човек, въпросният симптом се приема за специфична характеристика на това хомеопатично лекарство. Тогава той се добавя към компилацията от медицински показания на съответното лекарство, която се нарича хомеопатична *Материя медика*.

Материя медика

В хомеопатията показанията за лекарствата не са болестните диагнози, нито болестните състояния, които трябва да се лекуват, както е в конвенционалната медицина. Вместо това, хомеопатичните показания са просто различните ефекти и симптоми, които са били както предизвикани, така и излекувани от лекарството. В Материя медика тези показания за записани за всяко отделно лекарство, систематизирани по точно определен начин като се започне с психика и се продължи с различните части на организма. Показанията са описани много прецизно и детайлно, така че хомеопатът да може да свърже уникалните и специфични индикации за всяко лекарство с индикациите, които са налице у болния пациент. *Приложение 2* в края на книгата показва примерна част от описанието на едно лекарство, така както е записано в Материя медика.

- *Аз опитах с хомеопатия, ... тя не действа. – се обади от задните редици мъж с вдигната ръка. Заинтригуван, аз го помолих да разкаже по-подробно.*
- *Е, добре. Хомеопатия означава "подобно се лекува с подобно", нали? Веднъж дъщеря ми се разболя от стомашен грип с много обилни повръщания. Аз и занесох някаква Ipecacuanha. Нали знаете, това е, което се дава за предизвикване на повръщане. Аз прецених, че щом предизвиква повръщане, следва и да го лекува. То, обаче, не й помогна ни най-малко.*

Този човек продължаваше да проявява някакъв интерес към хомеопатията, в противен случай не би посетил тази моя лекция.
В отговор аз му казах:

- *Много хора правят тази грешка, когато се запознават с хомеопатията. Вие сте прав, "подобното се лекува с подобно" означава, че ако една субстанция предизвиква повръщане, тя може да лекува повръщане. Но забележете, това трябва да бъде същият тип повръщане.*
- *Единственият тип повръщане, който ми е известен, е този, при който съдържанието на стомаха се изхвърля навън. – подметна господинът.*
- *Това е така. Ако се вгледаме само в стомаха, съществува само един тип. Но Вие погледнете човека като цяло. Много субстанции предизвикват повръщане, но всяка от тях се различава от другите по нещо. Хомеопатичното лекарство Ipeca ще помогне на пацента, ако и само ако той има същите симптоми, които Ipeca предизвиква, а именно непрестанно, безмилостно гадене. Това е особеното. Повечето пациенти се чувстват по-добре след повръщане, но при този, който се нуждае от Ipeca, гаденето не се облекчава от повръщането.*

Има огромен брой лекарства, които биха помогнали на пациенти със стомашен грип. За да постигнем максимално добър резултат, трябва да изберем най-подходящото за конкретния индивид.

ИЗЛОЖЕНИЕ НА ХОМЕОПАТИЧНАТА КНИГА

Над 70 тома хомеопатична литература на английски и руски език
- Класически и съвременни автори
- Философия, Материя Медика и Философия
- Ветеринарна Хомеопатия

Натиснете ТУК, открийте своята любима книга, поръчайте веднага и ще имате след ДВА дни!

Фундаменталните закони и Изкуството да лекуваме с Хомеопатия

Хърбърт Алфред Робъртс

Herbert A. Roberts, M.D.
Chairman Board of Editors, *The Homeopathic Recorder.*

Глава II

ВЪВЕДЕНИЕ в ИЗУЧАВАНЕТО на ХОМЕОПАТИЯТА

За да може успешно да практикува медицина, лекарят трябва да знае: първо, **кое е лечимо чрез лекарства**, и второ, **кое е лечебното в лекарствата**.

Лекарят трябва да има известна информация за начина, по който се е натрупвало знанието за действието на лекарствата, за развитието на експериментите с лекарствени субстанции върху здрави хора и сведенията, които са се събирали по този начин в продължение на дълги периоди на прецизни наблюдения и които са били подлагани на проверка и потвърждение отново и отново, както чрез нови доказвания, така и в клиничната практика. Основата, върху която се изграждат знанията на хомеопата за действието на лекарствата е дълбок и базисен елемент на хомеопатичното обучение.

Когато след известно време лекарят се запознае в някаква степен с основите насоки, той продължава напред и започва да гради структурата на своята бъдеща лекарска кариера на една стабилна база, която не се изменя с всяка нова теория, появила се в медицинската литература като пореден проблясък в калейдоскопичната панорама на непрекъснато променящата се теория и практика.

Хомеопатията, от своя страна, притежава огромен потенциал за развитие, докато основните й принципи остават същите. Тя почива на принципи, които се основават на природните закони. Тези природни закони са базисни, те са по-вечни и от планините, защото са формулирани преди планините да се появят.

Ако човек следва посоката, в която го води хомеопатията, той ще действа съобразно тези закони и ще се придържа към тях, независимо от силния натиск на чуждите въздействия. От друга страна, твърдите принципи, които е възприел, ще го направят стабилен и сигурен в своята работа. Тази стабилност ще му помага както в работата с хроничните болести, така и в острите случаи, насред паникьосващите епидемии с непознат произход, като инфлуенца или полиомиелит или при избухване на болести като енцефалит. И тук, и при всякакви други прояви на болести фундаменталните закони властват и са достатъчно стабилни, за да могат да ни водят към оздравяването.

Човекът, възприел хомеопатичните методи, трябва да е свободен от предубеждения и да е способен да наблюдава безпристрастно болестните състояния от нов ъгъл. **Той трябва да гледа на пациента като на индивид, а не като на болест, и трябва да лекува пациента, а не болестта**. Той трябва да знае, че симптомите, които при обикновеното лечение се потискат като нещо лошо или нещо, което няма стойност, точно тези симптоми изясняват случая за лекаря-хомеопат и му предоставят ключа към най-сигурния метод за лечение.

Той трябва да има усет за ценното и да развива способността си да наблюдава, да интерпретира знаците, които се манифестират чрез привичките и особеностите на пациента и да ги превръща в показания за лекарството, което ще възстанови неговото здраве.

С други думи, той трябва да се научи да наблюдава и да записва случая от хомеопатична гледна точка. Диагностичният подход, който е усвоявал досега, трябва да заеме по-различно място в неговия арсенал от умения. Хомеопатът трябва да отдели време да потърси източника на разстройството и лекарството, което покрива цялостната картина, стоейки през цялото време на твърдата почва на природните закони.

Хомеопатията разкрива широка перспектива за непрекъснати търсения на нови области на проявление на природните закони. Ако, както ние вярваме, тези закони са фундаментални и тяхното приложение е универсално и ако ние имаме очи за това, няма да се ограничим с прилагането им само в сферата на медицината, а ще потърсим приложение във всяка област на естествознанието, а така също и в приложните науки.

В областта на медицината полето за използване на хомеопатичния метод на лечение е много широко, оздравяването се постига с възможно най-малко смущения за пациента и то по един нежен начин, но с много дълбоко въздействие върху цялостния индивид. Хомеопатията е медицинска система, която използваме, за да въведем ред в организма и да изведем пациента на пътя към възстановяването, ако такова е възможно. Ако се провалим, ние трябва да знаем, че грешката е наша - значи не сме схванали дълбочината на случая или не ни е достигнало знание

за лекарствата. В една такава обширна област като хомеопатията е разбираемо, че все още не всички възможни лекарства са доказани. И че нашето собствено незнание може да ни ограничи в употребата на лекарствата, с които вече разполагаме. Но **този, който изучава хомеопатия непредубедено и този, който я практикува точно и в чист вид, може и ще постигне превъзходни резултати, ако я прилага съвестно при лечението на болния човек**.

Една верига не може да бъде здрава, ако са слаби съставящите я звена. Ние трябва да изследваме съставните звена едно по едно, защото не можем да определим тяхната сила или слабост, ако изследваме веригата като цяло.

Хомеопатията разглежда човека не само като индивид, но и като единно цяло, всички части на което съществуват в една балансирана завършеност. Следователно, хомеопатията не смята, че отделните органи са болни, а изследва болестните проявления в един отделен орган в тяхната връзка с целия организъм.

В идеалния случай медицината би трябвало да се занимава с лекуването на болестите, с изграждането на индивида, да не пренебрегва хигиенните правила на живот, но да отдава по-голямо значение на нуждите на самия индивид, съобразени отново с неговата уникалност. Вероятно хомеопатията е медицинската наука, която поставя най-силно ударението върху връзката между индивида, от една страна, и неговото обкръжение и околната среда, от друга. Освен това тя се съобразява не само с непосредствено унаследените от родителите болестни тенденции, но и с по-дълбокото и комплексно обременяване, оформило се в продължение на много години и поколения. Хомеопатията търси начини за колкото е възможно по-пълно освобождаване от тежкото бреме на наследствените болестни предразположения и за предотвратяване на по-нататъшното развитие на тези тенденции чрез стимулиране на жизнената енергия и следващото от това повишаване на имунитета срещу болестите. Хомеопатията гледа на здравето на индивида като на ценен дар, чието възстановяване може да бъде постигнато единствено при стриктното съблюдаване на фундаменталните закони.

Хомеопатията акцентира върху изучаването на действието на лекарствата върху здрави хора и почти не се занимава с техните ефекти върху по-низшите животински видове. Тя смята, че само на база на познанията си за действията им върху човека можем да добием точно възприятие за приложимостта на лекарствата при болест. Това е област, в която хомеопатията е водеща пред всички други форми на медицинската мисъл. Няма друга медицинска школа, която да изучава така задълбочено ефектите на лекарствата; няма школа, която да развива толкова широка експериментална дейност с участието на огромни групи хора; няма школа, която да записва толкова подробно и точно резултатите от нея и да ги подлага на толкова старателни проверки в клиничната практика.

Ето това е истинският научен подход, който изисква многократна проверка на експерименталните резултати и гарантира неизменен успех на лечението при точно следване на принципите.

Общоприетото схващане за хомеопатията е, че тя е свързана най-вече със Закона за подобието. Наистина, енциклопедията дефинира хомеопатията като медицинска система, основана на Закона за подобието. Като сбита дефиниция това върши работа, но хомеопатията е нещо много повече от Закона за подобието. Много по-подходящо би било тя да се дефинира като медицинска система, която се основава на природните закони.

Ние имаме нужда от по-дълбок и изчерпателен поглед върху обхвата на тези закони. Съществува реална опасност да се фетишизира вярата в хомеопатията и да се очакват чудеса там, където правилното разбиране на тези закони ни подтиква да се въздържим от прилагането й. Вярно, понякога можем да постигнем отлични резултати и без да ги познаваме достатъчно, но ако не спазваме напътствията на Ханеман, например да премахнем причината за болестта, когато тя очевидно е от механично естество, тогава ние най-често се проваляме. По същия начин, при болестите, при които недохранването се дължи на недостиг на подходяща храна, а не на дефицит на асимилационните процеси, не бива да се очаква от хомеопатията да заеме мястото на доброто хранене като средство за решаване на проблема.

От друга страна, там, където се налага намеса с лекарствени средства, хомеопатията е без конкуренция. Това е царството на законите на хомеопатията. Не бива да се смесват тези два типа болести, това обикновено води до объркване и грешки.

Хомеопатията разглежда болестните изменения в жизнените процеси, които стават доловими за сетивата чрез симптомите, с които се проявяват, независимо от това какво ги причинява. Тя се занимава с болестта per se (сама по себе си), която се изявява най-напред чрез своите функционални или динамични аспекти, а не с крайните й резултати - патологичните изменения. С тях няма какво да се стори. Те не бива да се идентифицират с болестта, тъй като са само резултат от нея. Следователно, **ние трябва да правим ясно разграничение между първичните функционални симптоми, които представляват самия болестен процес и вторичните симптоми, които представляват крайните патологични продукти на болестта**.

Ние не можем да предпишем лекарство на базата на изявената физическа патология, например камъни в жлъчния мехур. Ние трябва да предписваме лекарство за пациента, водени от симптомите, които отразяват

смущенията на жизнените процеси, предхождащи и съпътстващи образуването на камъни в жлъчния мехур.

Функционалните симптоми винаги предхождат сруктурните изменения. В биологията "функцията създава и развива органа." При болестта функцията, усилията на жизнената енергия да функционира в неблагоприятни условия, предхожда и развива патологичните състояния. За лекаря-хомеопат тоталността от функционални симптоми на пациента ***Е*** болестта и оформя единствената доловима от сетивата форма на болестта, следователно, тя е единствено възможната основа за лечение, което може да доведе до излекуване. **Симптомите са външните и видими знаци на вътрешното разстройство на жизнената сила, което в края на краищата причинява болестните състояния и когато тези симптоми бъдат отстранени, значи болестта е престанала да съществува**.

Хомеопатията не приема болестотворните агенти като нещо друго, освен като краен материален продукт на болестта. Ханеман смята премахването на всички препятствия пред излекуването като абсолютно задължително преди да се предприемат опити за избор и назначаване на лекарство, което да е хомеопатично на конкретния пациент и което ще завърши лечението.

Така ние фокусираме вниманието си върху индивидуалните и чисто функционални аспекти на болестта, върху болестта сама по себе си и това се възприема като сфера на действие на хомеопатията. От тази гледна точка болестта представлява постоянните промени във функциите и трансформациите, които продължават през целия живот. Ние работим в областта на чистата динамика. Това е областта на разстроената жизнена енергия, а оттук и на разстройствата на нейните външни изяви и на функционалните промени у конкретния индивид, без значение каква е диагнозата или причинителят на заболяването. Това е сферата на действие на жизнените функции, в която господства законът на Взаимното Влияние: ДЕЙСТВИЕТО И ПРОТИВОДЕЙСТВИЕТО СА РАВНИ И ПРОТИВОПОЛОЖНИ.

В §6 на своя "***Органон***" Ханеман казва:

"Непредубеденият наблюдател, добре съзнаващ безплодността на трансцеденталните спекулации, които не могат да бъдат потвърдени от опита - колкото и проницателен да е той - при разглеждането на всяко индивидуално заболяване не отчита нищо друго, освен измененията в здравето на тялото и духа (болестни явления, събития, симтоми), които могат да бъдат да бъдат възприети отвън посредством сетивата; т.е. той отбелязва у болния пациент само отклоненията от предишното състояние на здраве, които се усещат от самия пациент, отбелязват от хората около него и наблюдават от лекаря. Всички тези доловими признаци представляват болестта в цялата й съвкупност, т.е. заедно те образуват единствено възможната картина на болестта."

Самата болест е недостъпна за наблюдение; ние можем да видим и да регистрираме само ефектите от нея; ние можем да регистрираме само симптомите. Болестта е така недоловима, както е мисълта; ние сме съвършено неспособни да съзрем мислите, а съдим за тях по действията, които те пораждат. По аналогичен начин ние разпознаваме болестта по симптомите, чрез които се манифестира. Болестта е динамична по своята природа, а нейното външно изражение са функционалните симптоми. Регистрирайки симптомите, ние извършваме възможно най-точната регистрация на реакцията на жизнената енергия спрямо болестотворния агент.

Здравето бива възстановено след отстраняването на всички симптоми; тогава и само тогава може да се смята, че болестта е изцяло изкоренена. Ханеман прави ясно разграничение между болестта и нейните причинители, прояви и продукти и ограничава сферата на действие на хомеопатията до функционалните промени, които пораждат болестните явления, т.е. хомеопатията оперира само в сферата на динамичното. По-точно е да се каже, че хомеопатията няма пряка връзка с физическите причини и продукти на болестта, но косвена връзка все пак съществува. Болестните прояви на физическо ниво са област, в която хирургията има своето място, но много от тях могат да останат да съществуват и след хирургичната намеса. Ако те са много напреднали, може да се пристъпи към отстраняването им. Ако това не бъде сторено, съществува вероятност да не се постигне най-добрият възможен ефект от лекарството, но ние винаги трябва да осъзнаваме разликата между причините за болестта и нейните последствия. Те стоят в двата противоположни полюса на скалата. Дори и когато тези последствия не влияят върху избора на подобното лекарство и следователно не могат да бъдат обект на хомеопатично лечение, болестният процес, който ги поражда, и болестните промени, до които те, от своя страна, довеждат, са под контрола на хомеопатичното лечение. То е в състояние да контролира и да забави развитието на патологичните състояния. Така може да бъде забавено или дори преустановено развитието на туморите, да се ускори тяхната резорбция и да се стигне до пълното им изчезване, може да се усилят или намалят секреции или екскреции, да се излекуват язви, но всичко това са вторични ефекти на истинското лечение, което се реализира само в динамичната сфера, възстановявайки здравето на пациента и хармоничното функциониране на целия организъм чрез динамичното влияние на симптоматично подобното лекарство.

Както добре е казано от Stuart Close, истинското поле за действие на хомеопатията е:

"Спрямо тези агенти, които засягат здравия организъм по начин, необусловен от химически,

механични и хигиенни влияния; с други думи, спрямо агенти, способни да предизвикат болести, подобни на тези, които откриваме у болния човек.”

Fincke показа, че при развитието и растежа на детето би могло да се направи много, за да става това съразмерно, тъй като тези процеси са тясно свързани със законите на асимилацията. Тук законът за подобието влияе силно, поради факта, че при децата е особено подчертано влиянието на закона за действието и противодействието, който се проявява във ефекта на подобното лекарство върху развитието и растежа на децата.

В следващия брой очаквайте:

Глава II. ВЪВЕДЕНИЕ В ИЗУЧАВАНЕТО НА ХОМЕОПАТИЯТА (продължение)